

29

WWW.UNILIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

БРАНИЧ

ОРГАН АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ У БЕОГРАДУ

Власник и издавач Бранича је Адвокатска Комора у Београду коју претставља претседник Владимир Св. Симић, адвокат

Чланови редакционог одбора: Милан Ж. Живадиновић, Др. Видан О. Благојевић и Др. Радоје Ј. Вукчевић, адвокати.

САДРЖАЈ

ДВАДЕСЕТ ОСМЕ ГОДИНЕ

ОД БР. 1-12

ОД ЈАНУАРА ДО ДЕЦЕМБРА 1940 ГОД.

БЕОГРАД

Штампа „ПОЛЕТ“, Јудић, Београд — Змаја од Ноћаја 5 — Тел 28-139

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

БРАНИЧ

ОПШТА АДВОКАТОРСКА КОМОРА У БЕОГРАДУ

Врхове и комисије Бранича у Општој Адвокатској Комори у Београду који извршавају послове из Закона о Судијској Колегији

Сарадници Бранича у 1940 години

Антоновић Др. Милорад	512, 513, 533, 534
Благојевић Др. Видан	117, 159, 248, 479, 536
Богдановић Жарко	94
Вагнер Др. Љубомир	53, 101, 292, 499
Васиљевић Др. Т.	400
Влајић П. Драгослав	450
Вукчевић Др. Радоје	34, 41, 58, 91
Вучићевић Александар	334
Галијан Фрања	47
Гроздановић Спира	309
Грубица Младен	425
Дебрецени Др. Аладар	341
Живадиновић Милан	1, 78, 118, 163, 267, 319, 320, 417
Здравковић Др. Здравко	203
Зимоњић Мил.	343, 344, 407, 445
Ивковић Драгомир	131
Илић Д. Илија	509
Јанковић Јанко	538
Јевремовић Бранко	17, 18, 257, 259, 261, 297, 298, 508
Јелић М. Радован	98
Јовановић А. Бин.	109
Карфић Бор. Леон	281
Костић М. Лаза	87, 113
Кукољац В. Миодраг	146, 285

Кулаш Д. Јурај	76, 77, 78, 115, 213, 371, 372
Лазаревић Др. Адам	243
Милићевић Павле	125
Миловић Александар	437
Милојковић Љубомир	511
Мирковић Борђе	219
Митровић Алексије	134
Мишић П. Душан	10, 436
Олип Др. Јанко	78
Павловић Љ. Војислав	288
Перић Др. Бошко	319
Петровић Др. Бор.	273, 302, 373
Петровић Витомир	187
Пешић Лука	93, 423
Поповић Н. Бора	4
Поповић П. Миодраг	84
Поповић Н. Саво	279
Путник Др. Душан	489
Радовић З. Војимир	213, 260
Радовић Никола	142
Смић Владимир	123
Смиљанић Јован	199, 200, 201, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 296, 458, 508
Срзентић Н.	43
Станић Душан	457
Томашевић С.	59
Финц Марсел	106, 168

НАЧНИК

ОПШТА АДВОКАТОРСКА КОМОРА У БЕОГРАДУ

1940

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА

БИБЛИОТЕКА

Страна

1. Место Палате правде, нова сељакања београдских судова од Милана Ж. Живадиновића	— — — — —	1
2. Уредба о принудном месту боравка није уставна од Др. Радоја Вукчевића	— — — — —	41
3. Срески суд за град Београд од Миодрага П. Поповића	— — — — —	83
4. Проматрање Уредбе о Бановини Хрватској од Лазе М. Костића	— — — — —	87
5. Идеја друштвене солидарности и задругарство (Кооперативизам) од Жарка В. Богдановића	— — — — —	94
6. О потписивању судских одлука и аката од Радована М. Јелића	— — — — —	98
7. Данашњи проблем организације и рада наших судова од Милорада В. Кукољца	— — — — —	146
8. Надлежност Бановине Хрватске и наше процесно право од Др. Адама П. Лазаревића	— — — — —	243
9. Правда у суду, задовољство у народу од Милорада В. Кукољца	— — — — —	285
10. Један кратак поглед на српску задругу у прошлости, садашњости и будућности од Драгослава П. Влајића	— — — — —	450

ЧЛАНЦИ ИЗ ОБЛАСТИ СТАЛЕНШКИХ ПИТАЊА

1. Односи између адвоката и њихових приправника од Др. Радоја Вукчевића	— — — — —	91
2. О потреби пуне аутономије дисциплинске власти и власти Одбора коморе адвокатског реда од Луке Пешића	— — — — —	93
3. Преузиматељско право заступања у грађанским праницама у случају смрти адвоката	— — — — —	106
4. „Вранич“ орган Адвокатских комора у Београду и Скопљу од Владимира Симића	— — — — —	123
5. О адвокатском заступању туженика у парницама по тужбама адвоката за дужну награду од Павла Милићевића	— — — — —	125
6. Десетогодишњица Савеза Адвокатских комора Краљевине Југославије од Милана Ж. Живадиновића	— — — — —	163
7. Две значајне уредбе од Милана Ж. Живадиновића	— — — — —	268
8. Шта хоће прави адвокати (прештампано из Одвјетника Бр. 7/1940)	— — — — —	333
9. Један јубилеј — двадесетогодишњица бугарских адвоката од Александра Вучићевића	— — — — —	334
10. Поводом XII редовне годишње скупштине Београдске адвокатске коморе од Милана Ж. Живадиновића	— — — — —	417
11. Наше дисциплинско судовање од Луке И. Пешића	— — — — —	423

ГРАЂАНСКО ПРАВО И ПОСТУПАК

1. Пуномоћје и правно средство од Душана П. Мишића	— — — — —	10
2. Да ли се повериоци државе, ради наплате својих потраживања морају претходно обратити управној власти од Н. Срзентића	— — — — —	43
3. Пресуда због пропуштања од Фрање Галијана	— — — — —	47
4. Смисао §-а 320 Грађанског парничног поступка од Драгомира И. Ивковића	— — — — —	131
5. Да ли је слободно судијско уверење ограничено у погледу оцењивања доказа и ако јесте — када је? од Алексијана Митровића	— — — — —	134
6. Правни карактер потраживања Државне Хипотекарне банке од Николе М. Радовића	— — — — —	142

7. Није потребно утврђивати правни основ и савесност државине у спору, већ само то да ли је сопственик услед неупотребе свога парава изгубио право на тужбу од Др. Видана О. Благојевића — 248
8. Тумачење § 419 српског грађ. зак. од стране опште седнице Касац-ионог суда у Београду (Рос. 1/40. 17. II. 1940. г.) од Др. Бор. Д. Петровића — 273
9. О односу кућевласника и настојника зграде (кућепазитеља) од Леона Бор. Карића — 281
10. Једностраним уступом потраживања не може се пренети надлежност изабраног суда, уговорена са ранијим власником потраживања од Др. Аладара Дебрецени-а — 341
11. Решавање прејудицијалних питања од Младена Грубише — 425
12. Правна природа и процесуална вредност мишљења Стручног савета датог у смислу § 77 Закона о заштити Ауторског права од Др. Душана Путинка — 489

КРИВИЧНО ПРАВО И ПОСТУПАК

1. Actio libera in causa (seu ad libertatem и § relatae) 166 к. з. од Др. Љубомира С. Вагнера — 53
2. Питање увреде у најужем породичном кругу и § 297 к. з. од Др. Љубомира С. Вагнера — 101
3. Да ли је осам месеци строгог затвора тежа казна од три године затвора. (§ 62 к. з.)? од Вој. Љ. Павловића, суд. поручника — 288
4. Адвокат — извршилац крив. дела злоупотребе поверења од Др. Љубомира С. Вагнера — 292
5. Вечита робија и § 77 к. з. од Душана П. Мишића — 436
6. Условна осуда и споредне казне од Александра Р. Миловића — 437
7. Слободно судијско уверење при одмеравању кривично правних санкција од Др. Љубомира С. Вагнера — 499

ВАНПАРНИЧНИ ПОСТУПАК

1. Зашто се оставински предмети споро окончавају од Мил. С. Зимовића — 445

ТРГОВАЧКО ПРАВО

1. Положај командитора према Управи или деловодству друштва. Његов положај у друштву од Марсела Р. Финца — 168

АКЦИЈСКО ПРАВО

1. Неколико питања из области акцијског права од Др. Ђорђа Ж. Мирковића — 219

ПОРЕСКО ПРАВО

1. Пореска реформа и адвокати од Боре Н. Поповића — 4

ЗАКОН О ШУМАМА

1. Важност прописа §§ 150 и 151 Закона о шумама у односу на кривични закон од Витомира М. Петровића — 187

ЗАКОН О ОПШТИНАМА

1. Рђав закон треба мењати од Саве Н. Поповића — 279

СУДСКА ПРАКСА

а) Из грађанског правосуђа:

1. Поверилац услед пропуштања рока за пријаву своје раније прибе-

лежене хипотеке у старим интабулационим књигама, ради уписа у нове земљишне књиге, не губи ранг своје хипотеке према поверљивоцима који су то право доцнијега ранга из старих интабулационих књига пријавили у одређеном року за упис у нове зем. књиге. (Рев. 917/39) од Бранка Јевремовића — 17

2. Тестагор може у тестаменту признати већу вредност примљеног мираза, но што је исти износио у време закључења брака (Рев. 1617/39). од Бранка Јевремовића — 19

3. У којим парницама државни правобранилац штити општине и села на територији Кас. суда у Београду од Би. А. Јовановића — 109

4. За расправу спорова о ништавности брака закљученог између неправославних и православних, код осталих цркава надлежан је грађанск исуд (Рек. 147/37). од Јована Д. Смиљанића — 200

5. Зајмодавац, који у име дужника и за његов рачун депоује новац код власти, не може тражити повраћај депонованог новца (Рев. 1028/36). од Јована Д. Смиљанића — 201

6. Спорови о накнади штете коју грађанима причине државни или самоуправни органи неправилним вршењем службе спадају под укључиву стварну надлежност окружних судова без обзира на вредност спорног предмета, али се у оквиру те надлежности примењују општи прописи о надлежности инокосног судије према имовинској вредности спора; месна надлежност припада оном окружном суду у чијем се подручју налази седиште државних власти или самоуправног тела које је право повредило или чији су намештеници ту повреду права проузроковали (Пл. 13/40). од Др. Здравка Здравковића — 203

7. Државна хипотекарна банка може се наплатити за своје потраживање — штету пронашлу из друге продаје имања од купца на чију је штету вршена друга продаја без судске одлуке (Рев. 240/40) од Јована Д. Смиљанића — 250

8. Противу закључка позивног суда којим се потврђује закључак првог суда донет по извршном поступку није допуштен правни лек (Рев. 339/39) од Јована Д. Смиљанића — 251

9. Властодавац може конклуцентним радњама пристати на закључење уговора по пуномоћнику (Рев. 491/40). од Јована Д. Смиљанића — 253

10. Нема места правном леку противу потврдне пресуде позивног суда до 5.000.— динара. (Рев. 511/40.) од Јована Д. Смиљанића — 253

11. Осудно решење донето по старом поступку не може се побијати тужбом због ништавости по новом поступку, већ се само може тражити задржање осудног решења од извршења по старом поступку (Рек. 200/39) од Јована Д. Смиљанића — 254

12. Суд не може да одбије предлог за доношење пресуде због изостанка, зато што се странка, која је уредно примила позив за рочиште, налази на издржавању осуде. (Рек. 478/39). од Јована Д. Смиљанића — 255

13. Питање издржавања жене за време трајања бракоразводне парнице спада у надлежност црквеног суда (Рев. 2239/39. од Војимира З. Радовића — 260

14. Оставински суд није једино надлежан да утврђује смрт неког лица и његове наследнике, већ се сродство наследника може утврђивати и општинским уверењем (Рек. 338/39) од Јована Д. Смиљанића — 296

15. Вештачка комисија је изабрани суд, кад је састав исте тачно одређен и поклапа се са саставом изабраног суда (Рек. 195/40) од Мил. С. Зимоњића — 343

16. Непокретно имање које је жена пренела у мужевљеву својину ради сношљивијег живота у браку шта је ако је није мираз? (Рев. 1211/37). од Мил. С. Зимоњића — 344

17. Потраживања која проистичу из службеничког односа држава остварује у административном спору а државни службеник према држави грађанским путем код редовних судова од Мил. С. Зимоњића — 407

18. Противтражбени нема места, ако се иста са тужбеним тражењем не може пребити, и иста се не може истицати у спору. (Рек. 322/39.) од **Јована Д. Смиљанића** — — — — — 546
19. Правни лек уложен против образложења одлуке нижег суда а не против саме одлуке недопуштен је од **Бранка Јевремовића** 508
20. Противтражбина истиче се приговором у току расправе, а противтужба се има поднети засебним поднеском. (Закључак Касационог суда у Београду од 2 јуна 1939 год. Рев. 633.) од **Јована Д. Смиљанића** — — — — — 508
21. Адвокат као пуномоћник има право на награду иако није у спору успео од **Илије Д. Илића** — — — — — 509
22. Не може се и даље истицати приговор застарелости једног дуга, ако је тужена страна делимиче платила своју застарелу тражбину од **Љубомира Н. Милојковића** — — — — — 511

б) Из кривичног правосуђа

1. Ко усмрти родитеља, тај је дужан да издржава његову незбринуту децу. (Рев. 1923/39.) од **Др. Вукчевића** — — — — — 58
2. Угрожавање сигурности у тучи или свађи од **Јована Д. Смиљанића** 199
3. Кад оправдање ревизије поднесе сам оптужени, а не његов бранилац, онда суд такву ревизију не може, по § 342 ксп. одбацити као од неовлашћеног лица оправдану већ је дужан претходно позвати браниоца да оправдање ревизије потпише (Решење I већа Касационог суда у Београду од 26. II. 1936. год. КЖК. 4 од **Јована Д. Смиљанића** — — — — — 252
4. Кад бранилац оптуженика, изјави правне лекове на записнику о главном претресу и у законском року не оправда их, суд не може одређивати другог браниоца да у остављеном року изјави правне лекове (Решење I већа Касационог суда у Београду од 5. V. 1936. КЖК. 23/36.) од **Јована Д. Смиљанића** — — — — — 256
5. Олакшавну околност добро владање нема јавни службеник, пошто то изискива карактер саме јавне службе (Пресуда Касационог суда у Новом Саду кре. 295/36.) од **Бранка Јевремовића** 257
6. Нема поврата, ако је осуђен за какво умишљајно кривично дело, на казну лишења слободе, за пет година, од дана када је казна у целости помилована, опет учинио умишљајно кривично дело (Пресуда Апелационог суда у Новом Саду кпиз. 33/1937.) од **Бранка Јевремовића** — — — — — 259
7. Тешка повреда нанета гедару и кад није одређен за дотичну службену дужност дело је из § 128 од 2. кз. (Пресуда Касационог суда у Новом Саду кре. 171/33.) од **Бранка Јевремовића** — — — — — 261
8. Првостепени суд применом § 71 бр. 4 кз. мора изрећи блажу врсту казне предвиђене тим законским прописом (Пресуда Касационог суда у Новом Саду Кре. 266/936. од 5. IV. 1937) од **Бранка Јевремовића** — — — — — 297
9. I Малолетнику се не може признати олакшавна околност некажњен предживот.
II Примена § 30 бр. 2 и 3 кз. (Пресуда Касационог суда у Новом Саду Кре. 10/1937.) од **Бранка Јевремовића** — — — — — 298
10. Један интересантан низ судских одлука о примени § 375 кз. и § 337 кз. од **Др. Т. Васиљевића** — — — — — 400
11. Смисао одредбе § 297 к. п. у погледу дела утаје у службеној дужности од **Дупана С. Станића** — — — — — 457

в) Из административног правосуђа.

1. Док год молба за премештај државног службеника не буде изрично повучена од стране подносиоца управна власт може преместити молиоца по молби у оно место које је молбом тражио без обзира што је државни службеник после те прве молбе написао другу и тражио друго место искључујући оно место које је тражио првом молбом од **С. Томашевића** — — — — — 59

2. А) Решења опште седнице Државног савета од 11. октобра 1939. Бр. 24579/39.
 I О разумевању § 270 тач. 13 Закона о чиновницима од 31. марта 1931. год. — — — — —
 II О разумевању ст. 1 § 95 Закона о чиновницима од 31. марта 1931. год. — — — — — 155

Б) Решавања опште седнице Државног савета од 30. новембра 1939. Бр. 29479/39.
 I О разумевању § 104 у вези § 100 Закона о градским општинама — — — — —
 II О разумевању чл. 1 ст. II Закона о добровољцима у вези чл. 1 тач. 6 Правилника за извршење тога закона — — — — —
 III О разумевању § 7 Закона о одликовањима орденом Карађорђевог звезде са мачевима — — — — —
 IV О разумевању § 112 у вези § 104 тач. 7 и ст. II § 111 Закона о чиновницима — — — — — 156/7

3. О разумевању ст. II § 259 Закона о чиновницима у вези ранијег чл. 102 тач. 7 Закона о унутрашњој управи (Решење опште седнице Државног савета од 8. II. 1940. Бр. 3292/40.) — — — — — 300

4. Да ли се због повреде формално-правних прописа може тужбом управно-судском нападати одлука дисциплинског суда. (Одлука опште седнице Државног савета Бр. 17509/38. — — — — — 302

5. I О разумевању § 10 ст. II у вези §§ 117 и 118 Закона о општем управном поступку (Решење опште седнице Државног савета од 27. априла 1940. Бр. 10471/40.) — — — — — 304
 II О разумевању § 125 Грађевинског закона у вези са односним одредбама градских статута — — — — — 306

г) Из дисциплинског правосуђа.

Да ли апелациони као дисциплински суд приликом доношења одлуке о удаљењу од службе припремено може изрећи обуставу половине ил итрејине припадности за време трајања удаљења. (Поводом решења Дис. суда Ап. суда у Скопљу Бр. Су 27/40. од 3. маја 1940. год.) од Спире Гроздановића — — — — — 309

д) Из сталешког правосуђа.

1. Адвокат, који не одговара на позиве Адв. дисц. већа, крши дужности свога звања (пресуда Адв. дисц. већа Стола седморице одељење Б. од 24. новембра 1938, Дц. 14/38 — — — — — 19

2. Против адвоката мора се повести дисциплински поступак и ако такса на тужбу није плаћена. (Адв. Дисц. већа Стола седморице, одељење Б. од 24. новембра 1938, Дц. 20/38.) — — — — — 20

3. Кад адвокат упорно одбија да прими одлуку суда или Адв. коморе, врећа тиме дужности звања, чини дакле дисциплинску кривицу. (Пресуда Адв. дисц. већа код Касационог суда у Н. Саду Бр. Дисц. 25/38.) — — — — — 20

4. Преузиматељ адвокатске канцеларије не маже заступати странку адвоката чију је канцеларију преузео без пуномоћја саме странке. (Закључак Окружног суда у Бјеловару од 22. II. 1940. Пл. 218/1940.) — — — — — 208

5. Адвокат одговара и дисциплински за правилно руковање повереним му стварима. — Адвокат чини дисциплинску кривицу, ако не испуни обећање, које је као адвокат дао странци, противнику или уопште трећем лицу (Пресуда Дисц. већа у Загребу од 7. XI. 1939. Бр. Д. В. 3/39/10; Одлука Одв. Дисц. већа код Стола седморице од 10 III. 140. Дисц. 1/4/1940. — — — — — 312

6. Адвокат, одрекавши се, током дисциплинског поступка а пре брисања, права на поновни упис, не може никад више стећи адвокатуру (одлука Одбора А. К. у Загребу од 22. I. 1940. Бр.3662/1939; Закључак Стола седморице у Загребу од 28. III. 1940., Рек. 161/1/1940.) — — — — — 314

7. Супститут-адвокат, који не обавести свог супституента-адвоката о резултату замењивања, чини дисциплинску кривицу. (Пресуда Адв. дисц. већа код Стола седморице у Загребу од 24. VI. 1940., Дисц. 101/1940).	346
--	-----

е) Из страног правосуђа.

1. Да ли је самоубиство нечасно? од Др. Милорада Антоновића	512
2. Само имућни родитељи дужни су дати мираз од Др. Милорада Антоновића	513

РАСПОЕД РАДА У БЕОГРАДСКИМ СУДОВИМА ЗА 1941 ГОД. — 514

СЛУЖБЕНИ ДЕО АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ У БЕОГРАДУ

1. Записници седница Одбора Адвокатске коморе, страна: 21, 22, 24, 60, 111, 112, 157, 158, 209, 210, 315, 316, 348, 349, 350, 408, 409, 472, 473, 531, 532	
2. Статут часописа „Бранич“	23
3. Распоред рада по судовима у Београду за 1940	25
Пажња адвокатима	39
4. Позив на скупштину	331
5. Позив на скупштину	379
6. Извештај Одбора Адвокатске коморе у Београду за XII редовну годишњу скупштину на дан 27. октобра 1940 године	382
7. Благајнички извештај	389
8. Извештај Дисциплинског већа Адвокатске коморе у Београду	395
9. Претставке које је Комора упутила поводом питања пореске реформе и полагања адвокатског испита	398
Пажња адвокатима на крају броја 10. (Редакц. одб. Бранича)	
10. Записник XII редовне годишње скупштине Адвокатске коморе у Београду одржане 27. октобра 1940. године	459
11. Записник XII редовне годишње скупштине Адвокатске коморе у Београду, одржане 3. новембра 1940. год. као продужење скупштине од 27. октобра 1940.	471
12. Пажња адвокатима	474
13. Пажња адвокатима	546

СЛУЖБЕНИ ДЕО АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ У СКОПЉУ

1. Записници Одбора Адвокатске коморе у Скопљу, страна: 211, 212, 262, 317, 368, 369, 478	
2. О упису и брисању адвокатских приправника	263
3. Позив на скупштину	
4. Извештај о раду Одбора Адвокатске коморе у Скопљу за пословну 1939/1940. год.	351
5. Извештај о раду Дисциплинског већа Адвокатске коморе у Скопљу од 1. IX. 1939 до 31. VIII. 1940. год.	357
6. Извештај благајне Адвокатске коморе у Скопљу са образложењем предлога буџета за 1940/41. годину	361
7. Свима адвокатима и адвокатима приправницима адвокатске коморе у Скопљу	370
8. Записник са XII редовне скупштине Адвокатске коморе у Скопљу од 27. октобра 1940	474
9. Члански улог	479

ПРИКАЗИ

Др. Радоје Вукчевић:

Др. Ненад Гресоно: а) Правна заштита жига, узорака и модела; б) пренос права жига без преноса предузећа	34
---	----

Др. Јурај Кулаш:

Др. Метод Доленц: Kazнено-правно доказивање ревизијности, Љубљана 1939	76
--	----

Александар Маклецов: а) Kriminaliteta in domoznanstvo, 1939; б) Задачи и методе изучавања криминалитета у Југославији, 1939; в) Статистика и динамика у типологији злочинаца, 1939; г) Die Erprobung der sicherheitsmassnahmen in Jugoslawien, реферат за римски криминолошки конгрес 1938. год.; д) Zaščita mladine pred alkoholizmom s pravnega stališča, 1939 — — —	76
Др. Миодраг Аћимовић: Функционална надлежност редовних кривичних судова у схватању владајуће доктрине и позитивног права, 1939 — — — — —	77
Др. Август Мунда: Zahteva za zaščito Zakona in odločba o stroških	78
Др. Тихомир Васиљевић: Условно прекидање кривичне истраге и отпуштање на прокушавање као њен облик у Југословенском кривичном законодавству, 1939 — — — — —	78
Dr. Vladimir Bayer: Problem sudjelovanja nepravnikа u savremenom kaznenom sudovanju, Zagreb, 1940 — — — — —	115
Др. Ханс Бауер: Вештачење писмених исправа, Београд, 1940 — — — — —	213
Александар Маклецов: Vračunljivost in nevarnost, Љубљана, 1940 — — — — —	371
Метод Доленц: Pravnozgodovinska študija o prisegi pri slovincih 1940 — — — — —	372
Др. Јанко Олип:	
Др. Јанко Шуман: Нелојална утакмица, коментар Закона о сузбијању нелојалне утакмице — — — — —	78
Др. Лаза М. Костић:	
Др. Милан Владисављевић: Хрватска аутономија под Аустро-Угарском, Библиотека „Политике“, Београд 1939 — — — — —	113
Војимир Радовић:	
Славољуб Б. Поповић и Др. Јанко Таховић: Одлуке опште седнице Државног савета у години 1937, 1938 и 1939. — — — — —	212
Др. Бошко Перић:	
Анри Робер: Адвокат. С француског Добривоје Дим. Бранковић, Београд — — — — —	318
Милан Живадиновић:	
Тих. М. Ивановић: Судска пракса од 1932—1939, Београд — — — — —	319
Др. Видан О Благојевић:	
„Темис“—ов правнички годишњак 1941 — — — — —	479
Др. Милорад Антоновић:	
André Parrot: Malédiction et violations de tombes. Paris 1939 — — — — —	533
Hans Fehr: Die Ausstrahlungen des Naturrechts der Aufklärung in die neue und neueste Zeit Bern 1939 — — — — —	534

НЕКРОЛОЗИ:

1. † Бора Л. Поповић, од Мил. Ж. Живадиновића — — — — —	78
2. † Др. Милета Ст. Новаковић, од Др. Видана О. Благојевића — — — — —	117
3. † Момчило Д. Бабић, од Др. Видана О. Благојевића — — — — —	159
4. † Павле М. Тодоровић, од Мил. Ж. Живадиновића — — — — —	320
5. † Вранислав—Бата Ђелосевић, од Др. Бор. Д. Петровића — — — — —	373
6. † Др. Мирослав Вранић, прештампано из „Одвјетника“ бр. 7/1940 — — — — —	374
7. † Љубомир Живковић говор М. Живадиновића — — — — —	534
8. † Љуба Живковић од Др. Видана Благојевића — — — — —	536
9. † Стева Писаревић од Јанка Јанковића — — — — —	538
10. Гаврило Леви говор Стевана Вагнера — — — — —	539

САДРЖАЈ ПРАВНИХ ЧАСОПИСА

35, 36, 81, 82, 122, 162, 218, 266, 377, 486, 487, 541, 542

ПРЕГЛЕД ЗАКОНОДАВСТВА

36, 82, 120, 159, 264, 325, 374, 414, 483, 543

НОВЕ КЊИГЕ

38, 162, 487

БЕЛЕШКЕ

1) О новој пореској реформи, од Др. Влатка Херкова, Одвјетник бр. 2/1940	—	—	—	—	79
2) Да се продума савјест дужника, Одвјетник бр. 2/1940	—	—	—	—	81
3) Пензион фонд Адвокатских комора у Београду, Скопљу и Подгорици, од М. Ж. Живадиновића	—	—	—	—	118
4) Међународни савез адвоката...	—	—	—	—	119
5) Извештај са годишње скупштине Савеза Адвокатских комора од 12. маја 1940	—	—	—	—	214
6) Полагање адвокатског и судијског испита пред Апелационим судовима у Београду и Скопљу	—	—	—	—	321
7) Награда адвокатским приправницима који су на вежби у суду	—	—	—	—	322
8) Чланови испитних одбора за полагање адвокатског и судијског испита на територији Апелационог суда у Београду	—	—	—	—	322
9) Чланови за полагање адвокатског и судијског испита на територији Апелационог суда у Скопљу	—	—	—	—	322
10) Анри Робер: Адвокат, глава прва — у суду	—	—	—	—	323
11) Извод из извештаја Адвокатских комора у Загребу за редовну годишњу скупштину од 27. X. 1940. о његовој и Дисциплинског већа делатности за време од 1. X. 1939 до 30 IX. 1940., Одвјетник бр. 8/1940	—	—	—	—	409
12) Правилник о адвокатским таксеним маркицама, Одвјетник бр. 8/1940	—	—	—	—	411
13) Јавни бележници на територији Вановине Хрватске стављени на расположење, Одвјетник бр. 8/1940	—	—	—	—	413
14) Поводом једног напада на београдске адвокате	—	—	—	—	480
15) Резолуција прихваћена на годишњој скупштини Адвокатске коморе у Загребу од 27. октобра 1490 године	—	—	—	—	481
16) Правилник о таксеним маркицама примљен на годишњим скупштинама Адвокатске коморе у Загребу и њеног пензионог фонда 27. октобра 1940 године	—	—	—	—	482
17) Уредба о изменама и допунама Закона о судским таксама	—	—	—	—	540
18) Правилник о адвокатским таксеним маркама	—	—	—	—	541
19) Војне вежбе адвокатских приправника	—	—	—	—	541

ИСПРАВКЕ

1) Бр. 11/40	—	—	—	—	488
--------------	---	---	---	---	-----

ИЗ ПЕНЗИОНОГ ФОНДА

1) Позив на редовну скупштину	—	—	—	—	61
2) Извештај Управног одбора Пензионог фонда — поднет IX редовној скупштини 17. марта 1940.	—	—	—	—	62
3) Извештај Надзорног одбора	—	—	—	—	74
4) Извештај Избраног суда	—	—	—	—	74
5) Прорачун раскохода	—	—	—	—	75
6) Правилник готпорног фонда	—	—	—	—	75
7) Записник IX. ред. скупштине пензионог фонда одржане 17. марта 1940	—	—	—	—	152

Милан Ж. Живадиновић, адвокат — Београд.

Место Палате правде, нова сељакања београдских судова

Када је 1 априла 1936 год. објављен Финансијски закон за 1936/37 год., многим од оних који се интересују за рад београдских судова и који са њима имају свакодневно или повремено посла, лакнуло је, јер су у § 34 тога закона прочитали и ове редове:

„Овлашћује се Министар Правде, да у циљу подизања палате правде у Београду у коју би се имали сместити сви судови у Београду, закључи код Државне хипотекарне банке дугорочни зајам на основу годишњих закупнина које данас плаћа држава и суд општине града Београда за све судове у Београду као и годишњег приноса који ће дати Дунавска бановина на име накнаде за зграду у којој су сада смештени Окружни суд за округ београдски, Државно тужиоштво при том Окружном суду и Срески суд за срез врачарски. Ове закупнине као и приноси имаће да служе као ануитет за тај зајам“.

Међутим у току 1936 год. па ни до конца марта 1937 год. Министар Правде није ништа учинио у вези са овим овлашћењем, а Финансијски закон за 1937/38 год. није се уопште бавио овим питањем.

Противно овоме, Финансијски закон за 1938/39 год., у својој § 31, садржи још много прецизнију одредбу у вези са смештајем београдских судова, јер тамо стоји:

„Овлашћује се Министар Правде, да по одобрењу Министарског савета у циљу откупа земљишта, зидања судске зграде у Београду за смештај свих судова са затворима и тужиоштвима и за све трошкове око расписивања конкурса и награде за израду идејних скица за ову зграду може утрошити 40,000.000.— динара. Општина града Београда сносиће једну четвртину свих трошкова око подизања ове зграде. Дунавска бановина за уступање на слободно располагање зградом у Краља Александра ул. бр. 5, у којој је смештен Окружни суд за округ београдски са притворима и државним тужиоштом и Срески суд за срез врачарски, дужна је на случај продаје овог објекта, дати од продајне цене суму од 3,000.000.— динара за горњу сврху. Остатак укупних трошкова око подизања ове зграде Министар Правде добиће из сретстава које ће му ставити на расположење Министарски савет из великог инвестиционог зајма за јавне радове“.

Овај Финансијски закон објављен је 1 априла 1938 год., дакле у времену када се много говорило и писало о великом ин-

вестиционом зајму и обимним јавним радовима, те се с правом могло веровати да ће и Београд једном доћи до своје зграде у којој ће бити смештени сви редовни судови.

Зато, знајући за ову одредбу Финансијског закона, ми смо на конференцији одржаној на дан 30 марта 1938 год. у Адвокатској комори у Београду,¹⁾ поздравили ову одлуку владе и парламента и констатовали да се приближује крај потуцањима београдских судова по туђим зградама.

Али и овог пута смо се преварили. Прошла је 1938, а затим и цела 1939 год.,²⁾ а стање у погледу смештаја београдских судова не само да се није поправило, већ се и погоршало. А томе се не треба чудити, јер непоштовање појединих законских одредаба може бити константно и у томе се може остати у непромењеном ставу, нарочито кад то долази од оних, који су позвани да изричу санкције против прекршилаца прописаних норми, али ток времена и струјање живота нико није у стању да застави, а то мора имати свога утицаја и на судове као закупце туђих зграда.

Када смо се опет одлучили да напишемо неколико редака у вези са смештајем судова у Београду, то смо учинили не у нади да ћемо указати на непознате ствари и тиме помоћи да се стање поправи, већ искључиво и једино да оставимо трага за доцнија времена о томе како се и под којим околностима судовало у престоници једне европске државе од 15 милиона становника у петој деценији двадесетог века.³⁾

Од времена када је изашао Финансијски закон за 1938/39, па до данашњих дана, извесни судови су променили газде и просторије, други се све више гуше услед преоптерећености и нових надлежности, а трећи једва успевају да благовремено склопе особље и странке да их не притисну плоче малтера које периодично падају са таваница. За то време, на улицама, странке се беспомоћно распитују код саобраћајца и у централном пријавном одељењу за нову адресу пресељеног престоничког суда. И путују с једног краја Београда на други, када им се деси да морају да обаве посао у два или три београдска суда.

За последња два месеца променили су локале Касациони суд, Окружни суд за округ београдски и Срески суд за срез врачарски. Најбоље је прошао Касациони суд, јер је ушао у нову зграду Хипотекарне банке трговачког фонда у Краља Милана ул. бр. 21. То је једна од двеју велелепних палата које је ова банка подигла у центру Београда у току прошле године. Просторије у којима је смештен наш највиши суд угодне су и пристојне. Али и овде, суд има заједнички улаз са једном школом страних језика, а у приземљу зграде налазе се разни дућани. Ипак, за

¹⁾ В. Бранич од 1938 год. стр. 147 и 198.

²⁾ Фин. зак. за 1939/40 не садржи никакву одредбу у вези са подизањем зграде за смештај судова у Београду, а § 31 Фин. зак. за 1938/39 извршен је једино у толико, што је купац имања у Краља Александра ул. бр. 5 у Београду, положио Министарству правде део куповне цене у износу од дин. 3.000.000.—

³⁾ В. наш чланак: „Питање смештаја судова у престоници“ — Бранич, 1932 год. стр. 277.

нужду, Касациони суд би, можда, могао у овим просторијама сачекати и подизање палате правде, под условом да добије мало пристојнији намештај, који сада, у новој згради, још више пада у очи по својој дотрајалости и похабаности. Много лошије ствар стоји са друга два суда. Окружни суд за округ београдски морао је да подели кров са једним хотелом, ресторацијом и кафаном. Хотел Петроград, преко пута жељезничке станице, Вилзонов трг бр. 4, до уселења овога суда заузимао је целу зграду. Сада је смањен број хотелских соба и тако је створено место за суд, државно тужиштво и судски притвор. — Срески суд за срез врачарски добио је просторије на углу Краља Александра и Проте Матеје бр. 73, где је у приземљу опет једна кафана, а на спратовима и у дворишту разни други станари и установе.

То је у колико се тиче судова који су променили зграде за последња два месеца. Како је стање у судовима који су остали на старим местима не вреди ни говорити, јер је то познато свима онима који долазе у додир са њима. А ово нарочито што се тиче Среског суда за град Београд⁴⁾ у коме је стање неподношљиво и прети сваког часа да нанесе огромну штету и држави и грађанима.

*

Људи који мисле да се ово стање са београдским судовима може ипак поправити и уредити, траже разне солуције да се помоћу приватне иницијативе нешто учини. Тако неки предлажу да се скупе све професионалне и привредне коморе — јер ствар је не само судија и адвоката, него је од великог значаја и за припаднике свих комора, — те да се почне са прикупљањем добровољних прилога који би помогли и омогућили подизање палате правде у Београду. Други су опет мишљења, да би требало да се нађе једно друштво или новчани завод, који би финансирани подизање зграде за смештај свих београдских судова, а да им држава и Београдска општина уступе један део прихода од наредних и преносних такса, уколико отпада на Београд и то за одређени период и да им, опет за одређени период, држава и општина исплаћују све оне износе које сада плаћају на име закупнине за престоничке судове, раштркане по разним крајевима Београда. Трећи, опет, налазе да би се могао наћи финансијер за зидање, с тим да му се уступи мањи део наследних и преносних такса, а да поред тога добије за одређени број година,

⁴⁾ Један трговац из Руме, који воли Београд, због чега је купио овде и кућу, причао нам је, шапатом, како му је много било чудно, а још више жао, када је у овоме славном суду тврдио уговор о куповини имања. Вели да се није никако могао да снађе. Тако малу собу не памти да је видео и још не може себи да објасни како је онај силан свет што га је тамо затекао могао у њој да стане. Још се чудно, како су она два чиновника у толиком жагору и претешком ваздуху могли да обављају свој посао и откуд то долази да сви посредници у Београду, а обишао их је неколицину, имају тако лепе канцеларије, када у Београду чак ни за суд не могу да се нађу довољне и пристојне просторије. Утешили смо човека да је то само привремено и добро смо пазили да га не обавестимо, како је из те мале собе, где је тврдио уговор, само за последња три месеца отишло налога за наплату државне таксе у износу преко десет милиона динара.

по споразуму, право на издавање и продају маркица установљених за оправку судских зграда Уредбом од 10 јула 1939 год.

Има и других идеја, а постоје и комбинације између већ изложених солуција...

Бора Н. Поцовић, адвокат — Београд.

Пореска реформа и адвокати

1) На дан 23 децембра прошле године објављена је уредба о изменама и допунама Закона о непосредним порезима. Ова уредба, која данас већ има снагу закона, донета је на основу чл. 1 уредбе о изменама постојећих прописа и доношење нових од 16 септембра 1939 године. И тако уредба донета на основу уредбе постаје закон, који се у пуном обиму има примењивати већ од 1 јануара 1940 године према свима пореским обвезницима.

Нас овде не интересује уставно-правна важност ове уредбе донете на основу уредбе, јер изузетне прилике диктују и изузетне мере. Нас овде интересују новине проведене кроз ову уредбу, које осетно тангирају цео привредни живот и све делатности у нашој земљи а које делимично у основи мењају већ израђени порески систем из 1929 године, који је унифицирао наше пореско законодавство. Специјално нас интересују пак оне одредбе ове уредбе, које се односе на адвокатуру и адвокате, те ћемо се у овом сумарном прегледу задржати само на њима.

Нису нам познати мотиви и разлози, који су руководили меродавне факторе да ожитворе ову уредбу, јер мотиви и разлози за доношење исте нису прекорачили праг Министарства финансија. Још мање нам је познат порески ефектив, који нова пореска новела треба да утера у државну касу, пошто не располажемо статистичким подацима на темељу којих је овај ефектив прорачунат. Једино што знамо то је, да је нова пореска новела донета без учешћа и сарадње привредних кругова и професионалних корпорација у земљи, а у таквој ситуацији могу се само нагађати мотиви и разлози: зашто су поједине начелне одредбе досадашњег пореског закона путем уредбе преиначене а поједине опет потпуно дерогиране и избачене из закона.

Свесни смо прилика у којима се налазимо и знамо сигурно да остварење државних и народних циљева захтевају пуно више новаца него у редовним приликама. Верујемо и у то, да устаљени порески систем, који је овде онда одиста био неправичан и неравномеран, не одбацује држави онолико прихода, колико то захтевају данашње нередовне прилике у Европи, кад се за мале државе ради о бити или не бити. Па ипак при свем том не видимо разлога, да се једна пореска новела, која осетно засеца у интересе свих нас и која битно мења читав један ред ствари, макар и у овим изузетним приликама, доноси иза затворених врата. И зато верујемо да ће пореска реформа од 23 децембра 1939 године дати негативне резултате и изневерити наде својих аутора и творца, те ће се у случају потребе морати

прибегавати другим средствима, која су много ефикаснија и много сигурнија од једноставног апела на иначе укочени и угрожени привредни живот.

Основне и битне промене у пореској новели тичу се углавном пореза на приход од предузећа, радњи и занимања односно пореза течевине. Остављајући по страни питање течевине од предузећа и радњи, ми ћемо се овде задржати само код питања пореза течевине од занимања, а специјално пореза течевине адвоката. Адвокати, заједно са осталим слободним професијама, овим изменама и допунама, то се може слободно рећи, најтеже су погођени. Шта је меродавне кругове руководило да овако тешко погоде баш овај ред људи, ми се у то нећемо упуштати и не желимо нагађати, али да је адвокатски ред одиста тешко погођен и да ће опстанак многих адвокатских породица бити доведен у питање, то су непобитне чињенице преко којих ни Адвокатска комора ни адвокатски ред не смеју прећи.

2) После ових кратких и сумарних запажања нека нам се допусти да у најкраћим потезима изнесемо оне битне и корените измене и допуне пореског закона, које се односе на адвокатуру и адвокате. При овом сумарном прегледу држаћемо се оног реда, кога се држи и сама Уредба и потрудићемо се, да укажемо на неоправданост и неправичност тих одредаба, које адвокатима одиста тешко падају и које не могу наћи оправдања за свој опстанак и своју даљу егзистенцију. Тако:

а) прва важна, значајна и коренита а уз то и основна измена закона на штету адвоката бесумње је она из § 6 Уредбе, којом је измењен и допуњен чл. 42 Закона о непосредним порезима и којом је извршено регруписавање адвоката као пореских обвезаника. По њој су адвокати, заједно са правозаступцима, јавним бележницима, лекарима, архитектима, инжењерима итд. преведени у категорију пореских обвезаника из прве групе чл. 42 закона. Овим унапређењем из II у I групу адвокати су изједначени потпуно са индустријским и трговачким радњама; са банкама и банкарским установама; апотекама и санаторијумима; хотелима, кафанама, варијетеима и баровима; бродарским, железничким и саобраћајним предузећима итд. итд.

За овакво регруписавање адвокатског реда и сврставање његово у категорију пореских обвезаника, који имају предузећа и радње и који своје послове обављају искључиво капиталом, није било ни основа ни разлога. Између адвокатуре и предузећа и радњи нема апсолутно никакве сличности. Јер, док предузећа и радње врше производњу, прераду и размену добара путем капитала, дотле адвокати као занимање пружају само услуге својим чисто интелектуалним радом. Рад адвоката по својој природи и начину пословања и по својим привредним делатностима и резултатима не може се идентификовати са радом предузећа и радњи и њихово сврставање у круг оне врсте привредних делатности, са којом адвокатура као занимање јавног поретка нема уопште никаквих додирних тачака, не да се бранити и правдати.

„Да су адвокати чиновници и да ова Уредба предвиђа категорисање чиновника, адвокати би се морали радовати, јер су њоме помакнути из друге групе у прву“ умесно вели загребачки „Одвјетник“ у истоименом чланку бр. 1 за месец сирјечањ о. г. Али како Уредба врши категорисање пореских обвезника „а у таквим случајевима промакнуће значи и веће пореско оптерећење“, то ово прегруписавање односно померање адвоката из друге у прву групу и изједначење адвокатури са предузећима и радњама, није на свом месту, јер привредна делатност, социјални положај и економска снага адвоката то не допуштају што очито показују и примери које је „Одвјетник“ предочио.

б) Ова измена чл. 42 Закона о непосредним порезима, односно унапређење адвоката у обвезнике I групе чл. 42 Закона даје повода размишљању да ли се одредба § 11 Уредбе, којом је у Закону о непосредним порезима додат нов чл. 53а, односи и на адвокате. Овај нов законски пропис предвиђа као новину обавезно вођење пословних књига пре свега за сва „индустријска, рударска, банкарска, железничка, трамвајска и међународна транспортна предузећа, и мењачнице“, а затим и за она „предузећа и радње“ из прве групе чл. 42 Закона, „чија је пореска основица за претходну пореску годину износила најмање 100.000 динара или им је промет претходне пословне године пре пореске године износио најмање 2,000.000.— динара“.

Тач. 2 чл. 53а Закона, као што се из текста овог прописа види, предвиђа под тамо изложеним условима обавезно вођење пословних књига само за „предузећа и радње“. Адвокатура је по § 1 Закона о адвокатима „знамицање јавног поретка“ а по чл. 1 у вези чл. 42 Закона о непосредним порезима „самостално занимање“. Несумњиво је и ван дискусије, да адвокатска канцеларија није ни предузеће ни радња, а како тач. 2 чл. 53а Закона обавезу вођење књига намеће „предузећима и радњама“ из прве групе чл. 42 Закона а не свима „пореским обвезницима“ прве групе чл. 42 Закона, то следи и логичан законски закључак, да се тач. 2 чл. 53а Закона уопште не односи на адвокате, макар њихов чист приход претходне године био утврђен са најмање 100.000.— динара годишње.

У прилог оваквог схватања ове ствари не иде само напред изложено граматичко тумачење чл. 53а Закона, већ и његово логично тумачење. Пре свега адвокати ни једним законом, па ни Законом о адвокатима, нису обвезани на вођење пословних књига у трговачко-привредном смислу. С друге стране пак природа посла, начин пословања, обим рада и техничка страна пословања у адвокатури искључује могућност вођења књига и закључивање биланса, који је полазна тачка за опорезовање пореских обвезника из чл. 53а Закона. Ако би се противно усвојило, пословне књиге у адвокатури свеле би се на обичан „тефтер“, који се никада неће признати и који искључује могућност примене оних књиговодствених радњи и операција, својствених исправном књиговодству а са гледишта доброг газдинства и одредбама пореског законодавства признатих у корист пореских

обвезника, као што су н. пр. амортизација намештаја и уређаја, отпис ненаплативих потраживања и других губитака итд.

Уверени у то, да се адвокатски ред овом одредбом није хтео ставити у неповољнији положај од осталих пореских обвезника; као и у то, да тежња и тенденција уредбодавца није била та да се код адвоката, чије су основице најмање 100.000.— динара, основни порез обрачунава са 12%, о чему ће касније бити речи, мислимо да смо у праву кад тврдимо да адвокати, и под условима из тач. 2 чл. 53а Закона, нису порески обвезници из чл. 53а Закона и налазимо, да се ова законска одредба на њих уопште не односи. Свако друго тумачење па ма оно било и из побуда чисто фискалних, било би неоправдано и неправично, јер се не може допустити да се адвокатура као самостално занимање јавног поретка претвори у чисто тековинско предузеће и радњу, чија се делатност састоји у производњи, преради и размени добара. И са прописом чл. 53а Закона адвокатура остаје „Самостално занимање“ односно „занимање јавног поретка“ чија се делатност састоји само у пружању услуга, а не предузеће и радња за продају и фактурисање памети.

Истина одреба чл. 53а Правилника од 2 јануара 1940 године одступа од изворне Уредбе и противно овој предвиђа, да су „по тач. 2 чл. 53а Закона дужни да воде пословне књиге сви обвезници из I групе чл. 42 Закона“, под условима у овом пропису Уредбе предвиђеним, али ми налазимо да је овакво тумачење чл. 53а Закона погрешно и противно Уредби. Нова одредба чл. 53а Закона не говори о „пореским обвезницима“ већ о „предузећима и радњама“, а адвокатура, како смо то већ нагласили, није ни предузеће ни радња и ако је сврстана у прву групу чл. 42 Закона, те оно тумачење ове одредбе проведено кроз Правилник Одељења порезе не може бити меродавно, пошто је у очигледној супротности са Уредбом.

в) Трећа важна и осетна измена закона на штету адвоката је она из § 13 Уредбе, којом је измењен и допуњен чл. 59/1 Закона о непосредним порезима. Он садржи прво измену пореске стопе за основни порез, друго измену пореских стопа за допунски порез и треће увођење тако званог минималног пореза. Прве две измене важне су и значајне зато, што оне осетно и непосредно повећавају порез течевине а посредно и прирезе и специјални допринос народне одбране, с обзиром на Уредбу о изменама и допунама одредбе § 19 Фин. закона за 1939/40 год. о специјалном доприносу. Трећа измена по којој се порез течевине има платити у висини минималног пореза и онда, кад се ништа не заради, код адвоката не може уопште доћи до изражаја.

По овим изменама и допунама основни порез адвоката, који је до сада износио 8% од установљене пореске основице, сада износи 10%. Ако се пак претпостави да се одредба чл. 53а Закона о вођењу пословних књига односи и на адвокате, каква се тенденција јавља код Одељења порезе с обзиром на чл. 53а правилника, онда се за овакве адвокате пореска стопа основног пореза пење на 12%. Напред смо изложили наше становиште

о обавези вођења пословних књига код адвоката и утврдили, да се пропис чл. 53а Закона на адвокате уопште не односи, те стојимо на становишту, да се код свију адвоката при обрачуну основног пореза има применити стопа од 10%, јер би стопа од 12% била не само тешка и несношљива већ и неоправдана и неправична.

По одредбама ранијег закона стопа за допунски порез, као и за све остале пореске обвезнике, кретала се од 2 до 12% од установљене пореске основице. По новим изменама и допунама закона задржане су старе стопе само за пореске основице до 40.000.— дин. (2, 2.50, 3 и 4%), док су за све веће основице повећане и то за основице до 70.000.— са 1% (5 и 6%); за основице од 70.000.— до 150.000.— динара са 2% (8 и 10%), а за основице преко 150.000 установљене су нове пореске стопе (14, 16, 18 и 20%) тако да се досадашња максимална стопа од 12% повећала на 20% од установљене пореске основице. Ако се узме у обзир да је стопа основног пореза повећана за 2, односно за обвезнике из чл. 53а са 4% а допунски порез са 1 и 2%, онда су стопе за основни и допунски порез за основице до 150.000 повећане укупно са 3 до 6% према оним досадашњим, док је за основице преко 150.000 дин. ово повећање још знатно веће. На овај начин минимално и максимално задужење адвоката основним и допунским порезом креће се данас од 12 до 20 односно 26%, док се до данас ово минимално и максимално задужење за све адвокате кретало између 10 и 20% од пореске основице.

Завођење минималног пореза код обвезника — предузећа, радњи и занимања преставља новину у систему пореза течевине. У § 13 Уредбе каже се: „Основни и допунски порез течевине не сме бити мањи од минималног пореза“, а овај износи 2 до 10‰ (промил) тј. 2 дин. од 1.000.— дин. основе минималног пореза, коју претставља годишњи износ робног бруто промета односно годишњи износ примљене бруто накнаде за учињене услуге. С обзиром пак на то, да се минимални порез разрезају онда, кад нема пореске основице или је пореска основица тако мала да је минималан порез већи од основног и допунског пореза по основици, међутим минимални порез за промет од 5.000.000.— дин. износи 10.000.— дин., док основни и допунски порез на чист приход од 10.000.— износи 1.200.— дин., а овај одговара минималном порезу на промет од 600.000.— дин., то установа минималног пореза за адвокате уопште не долази у обзир.

3) Са изменама и допунама Закона о непосредним порезима треба довести у везу и Уредбу о изменама и допунама одредаба § 19 фин. Закона за 1939/40 год. о специјалном доприносу за фонд народне одбране, које измене такође знатно повећавају пореско оптерећење адвоката. Као основица за разрез овог доприноса служи укупно задужење претходне пореске године правних и физичких лица, које се сумарно књижи у главној пореској књизи једне општине (кварту), али без пореза на пословни промет, пореза на луксуз и војнице.

WWW.UNILIB.RS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

По одредбама ранијег закона износ овог специјалног доприноса био је одређен паушално по степенима а с обзиром на висину задужења (основице) и био је сношљив узев у обзир висину редовног пореског оптерећења. Данас је висина овог доприноса одређена у процентима од основице а процентна стопа креће се од 10 до 60% према висини пореског задужења. Ако се има на уму, да је напред наведеним изменама и допунама пореског закона — адвокатима знатно повећано пореско оптерећење, а да су процентне стопе овог доприноса тешке и високе, онда је разумљиво да ће и адвокате, као и остале пореске обвезнике, ново пореско оптерећење притиснути јаче и знатан део адвоката довести у тежак и безизлазан положај.

4) Да би се практички видело дејство измена и допуна односних закона, биће од интереса да овде изнесемо неколико примера ранијег и данашњег оптерећења. Цифре које ћемо изнети најбоље ће показати стварност, коју адвокатски ред може очекивати од ових нових измена и допуна.

Промет	Пореска основица	раније	данас	чл. 53а
20.000	10.000	1.958	2.274	
25.000	15.000	2.908	3.378	
35.000	20.000	3.991	4.595	
40.000	25.000	5.030	5.903	
60.000	30.000	6.914	7.383	
70.000	35.000	7.898	9.058	
80.000	40.000	8.892	10.520	
85.000	50.000	10.685	13.425	
95.000	60.000	14.143	16.715	
100.000	70.000	15.416	19.566	
120.000	80.000	18.944	24.632	
130.000	90.000	21.302	27.586	
160.000	100.000	26.160	33.700	37.640
190.000	120.000	31.526	41.110	45.118
220.000	150.000	43.120	55.030	60.040
250.000	180.000	55.764	70.582	76.594
300.000	200.000	61.660	78.980	87.220
350.000	250.000	76.950	99.900	108.400

Овде морамо нагласити да смо ова задужења извели за Београд и да она не садрже порез за нежењена лица, војницу и кулучну откупнину, те ће се горње цифре знатно попети износа ових задужења, док ће се за адвокате у унутрашњости под истим условима повећати још за износе осталих приреза (бановински, школски итд.), који као што је познато нису тако мали. Осим тога она ће зависити и од будуће оцене бруто промета, трошкова и чистог прихода, јер смо ми овде узели цифре произвољно приближно онима, како су се оне кретале у досадањим оценама пореских одбора. Најзад, оне ће зависити и од многих других прилика и чињеница које могу наступити, па и од непристрасности пореских власти и пореских одбора, којима је установљење пореске основице поверено.

*

Ну без обзира на све оно што још може доћи и догодити се, за сада је јасно и несумњиво, да идемо у сусрет неподношљивим теретима, што је и био разлог да све привредне установе мање или више реагирају на ове измене и допуне закона. Шта су Адвокатске коморе и њихов Савез до сада по овој ствари учинили, није нам познато, али да и Адвокатска комора треба да предузме нешто, то је ван сваке сумње, јер ове измене и допуне најосетливије погађају адвокатуру и адвокате, пошто је код адвоката, поред повећања пореских стопа, учињено и прегруписавање, које адвокатуру и адвокате може довести у тежак па чак и у безизлазан положај. На челу Министарства финансија налази се човек из редова адвоката па ће умети да процени оправдан и уместан протест адвокатског реда. Неће се ваљда и овога пута потврдити мишљење, да је адвокатски ред погађан најтеже и увек онда, кад је на челу односне државне администрације — адвокат.

Душан П. Мишић, судија Окружног суда за округ београдски.

Пуномоћје и правно средство

(Опуномоћавање пре подношења правнога лека)

Разнолико се гледа на подношење пуномоћја у правном леку. Док једни судови сматрају да је прилагање пуномоћја необавезно у самом правном леку, дотле други гледају у пуномоћју услов без кога се не може уопште приступити разматрању правнога лека .

Пре него што би изнели своје гледиште у овом саопштењу, ми ћемо приказати становиште Касационог и Апелационог суда у Београду.

Срески суд је био донео пресуду у грађанском спору. Незадовољна страна је изјавила призив. У призиву се није налазило пуномоћје. По призиву, окружни суд је примио предмет али га је одмах повратио среском суду с налогом, да се прикључи пуномоћје за адвоката, који је, иначе, био потписао правни лек.

Призивалац је одбио да поступи по налогу срескога односно окружнога суда. И пошто су акта спора била повраћена окружном суду овај је суд одбацио призив закључком као недопуштен.

На овај закључак призивалац је изјавио рекурс и Касациони суд је, потом, поништио закључак окружнога суда а са ових разлога: „Основан је рекурсни навод да се закључак призивнога суда оснива на погрешној оцени, јер погрешно призивни суд налази, да уз призив који је писао и сигнирао адвокат треба да буде приложено и пуномоћје, из кога би се видело, да је адвокат, који је призив сигнирао, овлашћен да туженога по овој ствари пред призивним судом заступа. Овакво нахођење Каса-

ционог суда проистиче из § 559 Грпп., по коме се законском пропису позивно писмено сматра као припремни поднесак који као такав у смислу § 561 тач. 5 Грпп. мора садржавати само потпис адвоката а не и пуномоћје које је адвокату потребно за усмену позивну расправу“.

Другом приликом, Београдски апелациони суд се је изразио о истакнутом питању овако: „Пети део Грађанског парничног поступка који говори о правним лековима и првенствено о позиву, у своме § 561 поред осталог у тач. 5 предвиђа да позив мора бити снабдевен потписом адвоката ако позивни предлог није изјављен у записник код суда а у случају предвиђеном § 559 ст. 2. Пропис, пак, § 557 који у своме II одељку изрично каже, да у позивном поступку странке морају бити заступане адвокатом — доведен у везу са прописима који говоре о поступку пред среским судовима има се тако разумети, да странка у позивном поступку, то јест на позивној расправи мора бити заступана адвокатом, док јој је за позивно писмено које је у смислу § 559 припремни поднесак, потребан само потпис адвоката, износићи шта позив мора да садржи, не захтевајући и подношење пуномоћја за овлашћење адвоката који је позивно писмено сигнирао“.

Сада ћемо саопштити како ми гледамо на ово питање а уједно ћемо изнети и неке прописе из којих се баш не би рекло да су предње одлуке на закону основане.

Према Закону о адвокатима адвокат је дужан потписати сваки акт који предаје суду или некој другој власти. По истом Закону, адвокату је забрањено да ставља потпис на акт који није изашао из његове, адвокатске канцеларије. Према томе, може се извести овакав закључак: чим је адвокат потписао неки акт па и правни лек (за правни лек је обавезан потпис адвоката), тај акт је био и урађен у адвокатској канцеларији, дакле, под упутством, надзором и одговорношћу, самога адвоката. То је законска претпоставка.

Да би адвокат могао изградити неку претставку, акт, припремни поднесак, потребно је, без сваке сумње, да је за то добио налог од онога кога се тиче такав акт а на процесуалном језику значи да га је дотично лице овластило да састави, на пример, правни лек. Доказ за ово овлашћење налазио би се једино у пуномоћју, које би се приложило уз написан правни лек или неку другу претставку — ако већ раније адвокат није, неком другом приликом добио од властодавца пуномоћје.

Из предњег излагања може се извући следеће: приложено пуномоћје уз правни лек је доказ да је заинтересовано лице овластило адвоката да напише правни лек а потпис адвоката, пак, на правном леку јесте доказ, да се адвокат и примио овог пуномоћја, то јест, да је уговор о пуномоћју потпуно закључен. Приложено пуномоћје и потпис адвоката код написаних претставки чине нужно затворено коло.

§§ 528 и 542 Грпп. припадају поступку пред среским судовима. Они потпуно помажу нашу тезу, нарочито први пропис. Судија ће, објављујући своју одлуку, нарочито бити дужан да

упозори странку, невичну праву на рок, у којем се може одлука побитијати правним леком као и на законска наређења, по којима се мора за улагање правнога лека постављати адвокат за парничног пуномоћника — каже § 528. Осим тога § 542 наређује да у отправке пресуде има срески суд нарочито истаћи, да је за улагање правнога лека против пресуде — сем да у месту нема бар два адвоката — као и за поступак о правним лековима, потребно заступање адвокатом. На један израз из ових прописа треба гласом ударити: улагање. Улагање је пак, онај процесуални моменат када парничар правни лек приноси — подноси суду или пошти. Значи, још до тог момента, парничар је био дужан да одреди адвоката за пуномоћника а у смислу §§ 132, 134 и 135 Грпп.

Стилизација § 528 је општа. Стога се она односи и на рекурсе. Ма да питање пуномоћја долази искључиво до примене код одлука среских судова као првостепене судске власти, ипак наведени § 542 даје овлашћење суду, у поступку о правним лековима уопште, да поступа истоветно као да је у питању пресуда срескога суда. Дакле, ако би дошло до подношења ревизије или ревизиског рекурса по неком предмету срескога суда при улагању би ти правни лекови морали бити снабдени пуномоћјем, као што смо рекли и за правни лек упућен другостепеној судској власти. За ревизију имамо подршке још у § 607 Грпп.

На призивни поступак примењују се, по правилу, прописи о поступку пред зборним судовима првога степена. У призивном поступку странке морају бити заступане адвокатом. То исто вреди и за поступак пред зборним судовима, уз неке незнатне изузетке. Када настаје призивни поступак? Ми сматрамо да призивни поступак почиње, у ширем смислу, предајом призива односно предајом правнога лека настаје поступак о правном леку уопште. По донетој коначној одлуци, првостепени суд има да чека рок за подношење правнога лека, под претпоставком да је своју одлуку објавио или доставио парничарима.

Подношењем правнога лека настаје нарочит поступак који нема нечег непосредно везаног са самим предметом суђења. Тај поступак није суђење, дакле, ни пред првостепеним судом а није ни призивни поступак, у ужем смислу, пред другостепеним судом. Пријем правнога лека, уклањање формалних недостатака, оцена благовремености правнога лека, достављање правнога лека ради одговора, достављање одговора другој страни итд., то је све посао суда првога степена поводом правнога лека. Те радње немају уску спону са главном ствари. И како их је призив изазвао, те радње припадају фази поступка који се зове призивни поступак, или опште говорећи, поступак по правном леку. То је поступак призивни у ширем смислу. На против, по доласку предмета са призивом (правним леком) пред виши суд, подразумевајући да су уклоњени сви формални недостаци и да су испуњени сви захтеви поступка још код првостепеног суда — настаје призивни поступак у ужем смислу. Пошто смо нашли да призивни поступак почиње подношењем призива и пошто тај чин, по логици ствари, припада призивном поступку, то је

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

онда јасно, да је потребно имати пуномоћје за адвоката још приликом предаје правнога лека, будући да странке морају бити заступане адвокатом у позивном поступку.

У ранијим законским прописима које смо овде навели законодавац је изрично рекао, да је потребно имати пуномоћника при подношењу правнога лека. Било је, сада, логично, с обзиром на важан процесуалан моменат који претставља правни лек — да законодавац затражи доказа да је заиста парничар, при изради правнога лека, употребио стручно правно знање адвоката. Шта је онда закон могао друго тражити до потпис адвоката, када се има на уму шта значи, према Закону о адвокатима, потпис адвоката на акту предатом суду. И законодавац је тако поступио у §§ 561/5, 600/4 и 614 захтевао је само потпис адвоката пошто је у ранијим одељцима Грађанског парничног поступка расправио питање пуномоћја у правним лековима.

Таксена обавеза настаје за поднесак и прилоге у часу предаје, не говорећи овде о записницима који замењују поднеске. Таксу су дужна платити лица која их подносе. § 6 Закона о суд. таксама предвидео је и јемство код плаћања такса. Законом је одређено да за поднеске и прилоге солидарно плаћају таксу са лицима која их подносе, у чију се корист подносе, овлашћеници странака, адвокати, јавни бележници. У трећем ставу овога параграфа се каже да су адвокати, јавни бележници и остали овлашћеници, јемци у сваком случају за таксу, потребну за списе, исправе и прилоге, израђене уз њихово суделовање.

Сваки правни лек мора да потпише адвокат; он је, поред тога, обавезно израђен уз суделовање адвоката. Чим је адвокат израдио правни лек — значи да га је радио у својству пуномоћника у парници неког лица. Ако би се стало на гледиште виших судова, по коме призивалац није дужан да одреди себи заступника још у правном леку и да је довољан само потпис адвоката на правном леку, онда би Држава изгубила евентуалног јемца за таксу на правном леку и доцније, што сигурно није била руководна идеја при изради овога прописа у фискалном закону. Адвокат који није ни призивалац ни пуномоћник призиваоца, имао би, ако је тачно гледиште Касац. и Апелацион. суда, неодређен положај у парници, а таква би ситуација била непозната Грађанском парничном поступку. Првостепени суд наредиће сам уклањање формалних недостатака у поднесцима који су поднети у поступку по правним лековима. Нарочито ће прибавити, пре подношења списка вишем суду, пуномоћја и друге прилоге. Овако је састављен завршни део § 60 Судског пословника који је обавезан за ниже судове.

Предњим прописом јасно је речено, да предмет по правном леку не може доћи до вишег суда, пре но што се је уклонио формални недостатак и то од стране првостепеног суда то јест, пре него је прибављено пуномоћје за адвоката, не узимајући у обзир случај из § 129 Грпп. Судски пословник и у § 180 слично стипулише: уз спроводни извештај за виши суд приложиће се пуномоћје заступника странака (бранилаца) и све исправе које су биле у спису приликом доношења одлуке у првом степену.

И по други пут се утврђује, да пуномоћје адвоката има бити већ прикључено актима предмета пре него што дође у виши суд. После кратког увода о пуномоћју у вези са правним леком, ми смо одмах прешли на Грађански парнични поступак, Закон о суд. таксама и Судски пословник са разлога, што се и други поступци супсидијарно позивају на Грађански парнични поступак а и зато, што су ова друга два закона при примени у најчешћој вези са Грађанским парничним поступком.

Сада ћемо узети у разматрање неке одредбе Закона о ванпарничном поступку. У ванпарничном поступку примењују се прописи Грађанског парничног поступка у недостатку прописа у самом ванпарничном поступку. Да ли је овде потребно пуномоћје у правном леку — рекурсу? Присталице супротног гледишта нашему, без икаквог двоумљења, одговарају одречно, позивајући се на § 7 Вп. који гласи: у ванпарничном поступку није обавезно служити се адвокатом. Но суд може странку која често подноси неразумљиве, погрешне или недопуштене поднеске, упутити да своје предлоге и молбе подноси преко адвоката или јавног бележника, ако их у седишту суда има. Срески судови су, по правилу, ванпарнични судови. У извесним стварима и окружни судови, код којих ствари, неки пут, срески судови имају улогу помагача. Напротив, окружни судови су, по правилу, другостепени судови у ванпарничним стварима. Ванпарнични поступак долази, дакле, до примене највише пред среским као ванпарничним судом. Или, ванпарнични поступак долази до примене пред првостепеним судом, док се пред другостепеним судом обавља рекурсни поступак (у ужем смислу) у ванпарничним стварима. Из тога излази, да пред првостепеним судом није потребно заступање адвокатом. Тако само треба разумети § 7 Вп. Али, и друга реченица § 7 то исто значи. Иако није потребан адвокат, ипак првостепени суд може наредити оној страни која често подноси неразумљиве и друге неумесне поднеске, да своје предлоге и молбе подноси преко адвоката. Странка има могућности само да се у првостепеном поступку често обраћа суду. Иначе, ако је донета коначна одлука пред првостепеним судом, та се могућност, као правило, искључује протеком рока за правни лек. Значи да су чести предлози и молба везани једино за период који претходи коначној одлуци, што, опет, излази, да се такви предлози и молбе могу чинити само пред првостепеним као ванпарничним судом.

И овом констатацијом јасно се утврђује, да адвокат није потребан учеснику само пред првостепеним судом пре доношења коначне одлуке. § 6 Вп. говори о предлозима и молбама односно поднесцима који ће по садржини имати предлоге или молбе, ако већ ти поднесци нису замењени записником састављеним пред судом. Опет § 12 Вп. припада одељку правних лекова. Учесник који не би био задовољан одлуком првога степена, може се послужити рекурсом — жалбом, — допушта пропис § 12 Вп.

Дакле, жалба претпоставља коначну одлуку првога степена као и незадовољство код учесника због те одлуке. Супротно

тome, молба и предлог значе нешто друго. Ту, прво, нема никаквог незадовољства. Код тих изјава подносе се суду одређени захтеви односно извршан број тих захтева, са учтивом жељом да га (их) суд прихвати односно да међу њима суд учини избор по свом нахођењу. Код предлога и молби подносилац нема још мишљење суда о својим захтевима. После тога, док су предлози и молбе, поднети пре коначне одлуке, нешто самостално, дотле предлози и молбе у рекурсном писмену долазе као нешто споредно, као нешто што треба да подупре незадовољство учесника и да олакша да се нападнута одлука првога степена поништи или преиначи. Стога се може рећи, да предлози и молбе, као самостални инструменти при развијању ванпарничног поступка, иду само пред првостепени суд. Обрнуто, када би дошли као помоћно средство, онда се они налазе у жалби, у којој се првенствено наглашава незадовољство због одлуке суда у првом степену и самим тим жеља да се та одлука уклони.

Параграф седми (7) Закона о ванпарничном поступку ово значи: пред првостепеним судом као ванпарничним судом није потребан адвокат зато што учесник даје молбе и предлоге, ако се већ не би у записник саслушао, као самосталне акте и то пре доношења коначне одлуке, који, у ствари, само покрећу ванпарнични суд на рад. Што се тиче рекурса — ту се има применити Грађански парнични поступак а на основу § 21 Вл., јер у погледу прилагања пуномоћја уз управни лек и његовог сигнирања није ништа речено у Закону о ванпарничном поступку.

Законодавац је узео правни лек као важан моменат у Грађанском поступку, па чак и за парнице скромног правно-имовинског интереса. Не може се замислити, да је законодавац напустио ову идеју и да је у Ванпарничном поступку, где се обично расправља о великој имовини, породичном статусу, слободи лица и другим важним стварима по људску личност — могао оставити учеснике без стручне сарадње адвоката, чак ни у правном леку који у последњем часу пружа могућност да се нешто спасе што се спасти може. А адвокати као помагачи суда су ту да укажу вишем суду на грешке (некад могу и првостепеном) у одлуци, како се не би дефинитивно одлука задржала која не почива на законским основама а све на штету незадовољног учесника.

Прелазећи на Закон о извршењу и обезбеђењу морамо одмах напоменути, да је у овом закону много лакше спровести нашу тезу него ли што је био случај у Закону о ванпарничном поступку. Ту олакшицу пружа § 68 својим првим и трећим ставом: уколико овим Законом није што друго наређено, вреди и у самом извршном поступку општи пропис Грађанског парничног поступка који се односи на поступак . . . на судске закључке и рекурсе; у самом извршном поступку странке и други учесници не морају бити заступани адвокатом. Како у овом закону нема неких нарочитих одредаба у погледу улагања рекурса, то значи, да прописи из Грађанског парничног поступка потпуно долазе до примене у колико се односе на ре-

www.unkib.rs

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

курсни поступак. Шта више, као и за Ванпарнични поступак, Извршни поступак се обавља пред првостепеним судом.

Из тога излази, да пред среским судом који је, по правилу, извршни суд, могу се обављати радње без садејства адвоката. То се, опет, види и из израза „у самом извршном поступку“... а не у рекурсном поступку који почиње улагањем рекурса а рекурсни поступак је другостепени поступак (у ужем смислу) по извршним стварима. Уводни закон за Закон о ванпарничном поступку у свом § 2 каже: на судско-ванпарничне поступке који су уређени посебним законима или другим посебним правним прописима, примењиваће се прописи новог Ванпарничног поступка само утолико, уколико у тим законима или правним прописима нема посебних наређења. Закон о земљишним књигама и Закон о унутрашњем уређењу, оснивању и исправљању књига ступили су на снагу у 1930 год. односно у 1931 г. Како ови закони немају никакве нарочите прописе који се односе на састав и улагање правнога лека то јест, немају одредаба о потпису правнога лека, нити о подношењу пуномоћја, а пошто ти закони, по природи својој, припадају области ванпарничног поступка то се и на њих има применити, у крајњој линији, Грађански парнични поступак, наравно у колико нас овде интересује питање подношења пуномоћја уз правни лек. Оно што смо били рекли за ванпарнични поступак, то исто вреди и овде. Предмети Закона о земљишним књигама и Закона о уређењу, оснивању и исправљању земљишних књига су од врло великог имовинског значаја по учеснике, тако да се не може претпоставити, будући да изазивају и врло сложена правна питања, да је такве интересе могао законодавац оставити без обавезне стручне, писмене одбране пред другостепеним судом, коме се, иначе, мора у јасном и одређеном облику изложити тражење ради евентуалног задовољења.

На Стечајни закон примењује се супсидијарно Грађански парнични поступак, а на Закон о принудном поравнању ван стечаја примењује се, уколико је то могуће, Стечајни закон. Према томе, и за ове законе вреди све оно што смо рекли раније о пуномоћју при улагању правнога лека.

Да би били доследни сами себи, морали би напоменути, да у круг ових правила долази и Уредба о ратним инвалидима пошто се, по Правилнику за примену те Уредбе, узима Ванпарнични поступак у допуну. Наравно, ми не бисмо смели ићи до ових последица, јер би оваквом применом закона довели инвалиде до великих тешкоћа и многих издатака.

Иако наше Удружење нема за задатак да изучава кривичну област ипак ћемо на крају овога саопштења рећи неколико речи и о стручном заступању у правним лековима код кривичних ствари. За кривична дела која повлаче казну већу од 5 година робије или заточења обавезна је одбрана. Она је поверена адвокату. Стога нема бојазни да ће окривљени остати овде без стручне заштите у правном леку. За мања дела одбрана није обавезна. Али, ипак, окривљени може тражити да му суд одреди браниоца као заступника сиромашних, под претпоставком да

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.R

није у могућности, из материјалних разлога, да сам то учини: ради оправдања изјављених правних лекова, ради образложења изјављеног приговора против оптужнице као и ради одбране на главном претресу. Код средскога суда окривљени не може добити адвоката на претресу, сем ако би га сам узео. Као што се види позната идеја о стручној одбрани у написаном правном леку из грађанске области и овде је дошла до изражаја, иако не баш у оној мери као што смо раније видели.

СУДСКА ПРАКСА

Поверилац услед пропуштања рока за пријаву своје раније прибележене хипотеке у старим интабулационим књигама, ради уписа у нове земљишне књиге, не губи ранг своје хипотеке према повериоцима који су то право доцнијега ранга из старих интабулационих књига пријавили у одређеном року за упис у нове зем. књиге.

Тужитељ З. Б. у својој тужби претставила је, да је отворена земљишна књига Б. 10 децембра 1934 год. и поведен поступак за исправљање исте, те је први прогласни рок за пријаву права власништва и терета исте као 31 јануара 1936 год. Она је имала пре оснивања потраживање од В. Ј. од 62.500.— дин. обезбеђено интабулацијом на његовом имању, И. № 2729/30 од 27 новембра 1930 год., док су тужене Ф. Б., Д. Ј., Н. Б. и З. П. Б. имале заложна права доцније укњижена. Међутим она је пропустила да поднесе пријаву Земљ. суду да се ово њено право пренесе у нову земљишну књигу, већ је то учинила у редовном поступку по претресу прогласног рока. Према томе ниједна од тужених према њој обзиром на § 39 Зак. о унутраш. уређењу оснив. и исправљ. земљ. књ. није стекла првенствени ред, јер нису трећа лица нити своја права стекла у доброј вери. Молила је да се пресуди, да је њено заложно право првенственог реда и да се као такво упише у земљ. књигу.

На тужбу је одговорила само Д. Ј. и оспорила тужбено тражење, јер је тужиља по § 39 Зак. о ун. уређ. осн. и исправ. земљ. књ. изгубила првостепени ред.

По овоме је Окружни суд у Б. под Бр. По.-1050/37 од 14 маја 1938 год. донео ову пресуду.

Тужена Д. Ј. дужна је признати да тражбина З. Б. од 62.500.— обезбеђена укњижбом заложног права под ред. бр. 7 терет места зем. књ. ул. бр. 92 к. о. Б. 1 на земљиште у А. листу Ј. В. има првенство од 27 новембра 1930 год. итд. а са ових разлога:

Да је тужиља имала укњижено заложно право од 27 новембра 1930 год. а тужена Д. Ј. од 10 октобра 1932 год. али да је тужена Д. Ј. то своје заложно право укњижила у I прогласном року са рангом од 10 октобра 1932 год. а тужитељица са рангом од 16 априла 1936 год. Пошто су ова права била већ укњижена у старим интабулационим књигама, које су биле јавне и приступачне свима, то се обзиром на § 39 пом. зак. не може узети да је тужена Д. Ј. укњижила своја заложна права у доброј вери, те ово пропуштање пријаве укњижбе заложног права тужитеља у првом прогласном року не може имати за последицу губитак стеченог првенственог реда према туженику Д. Ј. итд.

По овоме је Апелациони суд у Б. донео пресуду 11 фебруара 1939 год. под Бр. Пл.-1752/38: позив туженика не уважава побијану пресуду потврђује итд. Поред разлога првостепеног суда и да се пропис § 39 напред пом. Закона не односи на оне повериоце, који своја респективна права оснивају на интабулационим књигама, већ на оне, који су своја права стекли и укњижили у доброј вери у земљ. књиге после оснивања као ново право и то према онима који су у остављеном року из § 34 пом. зак. пропустили да своја права из интабулационих књига пријаве и пренесу у нове земљ. књиге.

По ревизији Касациони суд у Б. изрекао је ову пресуду под бр. Рев. 917/39:

Ревизија туженика се не уважава а позивна пресуда потврђује, итд. са разлога: Правна оцена спорне ствари дата од позивног суда правилна је и на закону основана, пошто § 39 Зак. о унутрашњем уређењу и оснивању земљ. књига предвиђа санкцију за пропуштање рока пријаве старих терета, која се састоји у томе, што поверилац који је овај рок пропустио, губи право на остваривање захтева према трећим особама које стичу књижна права у доброј вери на основу уписа у новој земљишној књизи. Како пак тужена не долази у ред ових трећих особа, пошто она није стекла своје књижно право на основу уписа у новој земљ. књизи, већ је то право још раније имала, па га у нове књиге само пренела, то позивни суд правилно налази, да тужилачка страна услед пропуштања рока за пријаву свога терета није изгубила ранг своје хипотеке према туженој, већ према њој има исти ранг који је имала и по старим интабулационим књигама.

Тестатор може у тестаменту признати већу вредност примљеног мираза, но што је исти износио у време закључења брака.

Тужитељица Н. П. преставила је тужбом да је своме мужу поч. И. П. приликом удадбе донела 24.000.— дин. у злату као мираз, који је новац пок. И. П. по својој изјави у тестаменту утрошио на куповину и оправку имања у Б. и кућевног намештаја и признао јој потраживање у 296.400.— дин. За наследницу по тестаменту оглашена је њена кћи полудела Р. И. која је тестамент потпуно као исправан признала. Пошто од удовичког уживања не може да живи, а ово потраживање је без рока то моли да се осуди тужена на плаћање истог.

Тужена Р. И. признаје дуг у 24.000.— дин. у злату и хоће да их плати по чл. 29 Зак. о ликвидацији мораторног стања тј. по курсу Женевске берзе у јулу 1914 г. Признањем тестамена — признала је само акт располагања покојничког његовом имовином. Истина тестаментом је декларисан један дуг; и како је тужена признала тестамент, то је она признала и дуг свога претходника у основи, али није дужна да прими прорачун курса и тумачење, које у овоме тестаменту даје завешталац. Рок исплате није доспео јер имање није продато, моли одбијање тужбе.

По овоме је Окр. суд за град Б. пресудом бр. По. 68/38 од 23 септембра 1938 г. пресудио: Туженик Р. И. дужан је да плати тужиоцу Н. П. суму од 296.400.— дин. итд. а са ових разлога:

Пошто је пок. И. П. у једном пуноважном по закону тестаменту оптеретно своју имовину са дугом тужиље Н. П. у 296.400.— дин. а тужена Р. И. примила се наслеђа под теретом исплате дугова заоставштине онда је у см. §§ 469 и 471 ст. 1 Гр. зак. ваљало пресудити као напред. Нема места примени чл. 29 Зак. о ликвид. моратор. стања, јер се исти односи на обавезе створене за време окупације Србије у другим валутама а не у златним динарима, а и тужена Р. И. признањем тестамена пристала је да плати све обавезе тестаторове па и ову. Сам пак тестатор 1928 год. тестаментом је преновио своју обавезу у златним динарима у обичне динаре одредивши курс истих, чему странке приликом признања тестамена нису приговориле. Како се странке нису споразумеле за плаћање, то је у смислу § 21 Грађ. зак. настала обавеза за тужену да плати утужену своту.

По благовременом позиву Апелац. суд у Б. донео је под бр. Пл. 1894/38 од 6 марта 1939 г. ову пресуду:

Позив тужене стране не уважава побијану пресуду потврђује итд. а са разлога:

Да је првостепени суд правилно нашао, да се на ово потраживање не може применити Закон о ликвидацији моратор. стања и да су наследнице изјавивши да су задовољне са тестаментом пристале да 24.000.— златних дин. плате са 296.400.— дин. Примени Зак. о ликвид. моратор. стања нема места јер овај дуг потиче из мираза, који се мора вратити. Не стоји позивни навод да је ово легат, јер пок. И. П. није ништа завештао тужиљи Н. већ јој само признао потраживање — мираз и означио висину истог за плаћање, па је овде у питању наплата мираза а не легати.

Најзад не стоји ни навод да је тражбина са роком, који још није дошао, пошто имање није продато, јер исплата ове суме није условљена продајом имања, већ је то била жеља тестаторова да се странке договоре о начину исплате дугова, пошто се лепо слагале али кад се нису сложиле, онда тужиља има право да тражи исплату ове суме.

По благовременој ревизији Касац. суд у Б. под бр. Рев. 1617/39 изрекао је ову пресуду: „Ревизију тужене не уважава и побијану пресуду потврђује“ итд. а са доленаведених разлога. Према утврђеном чињеничном стању, спорна сума представља тужиљин мираз. Та чињеница што се мираз у овом случају састојао из новца ни у колико не мења својство и муж тужиљин је према својој жени, тужиљи, био обавезан по основу примљеног мираза. Што се пак тиче износа тог мираза и ту привилни суд правилно узима — да се тужиљи има исплатити сума означена у тестаменту јер је тестатор у изјави своје последње воље навео да у том моменту примљени мираз за њега представља вредност од 296.400.— дин., а Закон о ликвид. моратор. стања створеног ратом не забрањује да дужник своме повериоцу — исплати више од онога на шта је по овом закону обавезан, што значи да овде може доћи и долази до примене § 13 Г. з. Па како се даље, из утврђеног чињеничног стања види, да је тужена — приликом саопштења тестаментна изјавила да је истим задовољна, то је она пристала и тужилачкој страни да плати у место 24.000.— златних динара, онолико колико је то њен отац одредио. Према томе, с обзиром на све напред изложено, правилно је гледиште привизног суда да овде нема места примени чл. 28 Зак. о ликвид. мораторног стања.

Бранко Јевремовић,

судија Апелационог суда у Београду

ИЗ СТАЛЕШКЕ ЈУДИКАТУРЕ

(1) Адвокат, који не одговара на позиве Адв. дисц. већа, крши дужности свога звања (Пресуда Адв. дисц. већа Стола седморице одељење Б од 24 новембра 1938, Дц. 14/38).

Адвокатско дисциплинско веће Стола седморице, одељење Б, као Касациони суд у Загребу, решавало је позив, који је заступник Адвокатске коморе у Љубљани уложио против пресуде Дисц. већа исте Коморе од 17 марта 1938, Д. 34/37:

Позив заступника Адвокатске коморе уважава се, побијана пресуда се поништава и пресуђује:

Оптужени Н. Н. крив је што на позиве председника Дисц. већа од 3 августа, 1 септембра, 7 и 9 октобра није дао никаквог одговора, чиме је нарушио част и углед својега staleжа и повредио дужности звања по § 50 За., па се осуђује по § 55 од. 1 За. итд.

Разлози: Адвокатски staleж, који је независан, врши занимање јавног поретка (§ 1, 49 За.). Адвокатско Дисц. веће је суд тог независног staleжа. Закон даје томе адвокатском staleжу широку аутономију. Посебан одбор Адвокатске коморе има у смислу § 49 За. право и дужност да врши надзор над појединим члановима тога staleжа, да их упуђује и опомиње. Закон о адвокатима налаже члановима да имају строго чувати, било у своме звању било иначе, част и углед свога staleжа и да се имају клоњити свега што би се могло сматрати кршењем дужности звања. Из смисла ових законских прописа мора се нужно закључити да се сваки адвокат мора безусловно покорити позивима органа Адвокатске коморе издатим у оквиру закона. Није, наиме, могуће ни замислити практичан успех ове функције Одбора Адвокатске коморе, која се састоји у надзору, упуђивању и опомињању, кад би поједини припадник тога staleжа имао право да игнорише њему упућене позиве. У једнакој, ако не и у већој мери, то вреди за све позиве које издаје Адвокатско Дисц. веће. Због тога се не може овде применити аналогно § 153 Кп. Оптужени адвокат Н. Н. нарушио је, дакле, углед и част свога staleжа као и дужност свога звања, јер се је савим пасивно понео према позивима председника Дисц. већа. Зато га је и ваљало у тој тачки огласити кривим.

(2) Против адвоката мора се повести дисциплински поступак и ако такса на тужби није плаћена. (Адв. Дисц. веће Стола седморице, одељење Б, од 24 новембра 1938, Дс. 20/38).

Адвокатско Дисц. веће Стола седморице одељење Б, као Касациони суд, одлучило је у дисциплинском предмету противу адв. Н. Н. због дисциплинске кривице по §-у 50 За. о тужби противу решења Дисц. већа Адвокатске коморе у Љубљани од 19 јула 1938. Д. 38/38-5:

Тужба се уважава, побијано решење се поништава и ствар се враћа Дисциплинском већу да даље по закону поступи.

Образложење

Дисциплински поступак води се по службеној дужности; покреће га Дисциплинско веће (§ 71 За.) било само, било на захтев заступника Коморе. Чим орган Адвокатске коморе прочита тужбу противу адвоката са знао је (§ 71 За.) тиме и за дисциплински преступ, па је дужан по закону по тој тужби поступати, без обзира на то је ли такса плаћена или није. То, наравно, не спречава Адвокатско дисц. веће да предузме потребне кораке да се такса наплати. Зато је ваљало одлучити онако како је наведено у диспозитиву решења.

(3) Кад адвокат упорно одбија да прими одлуку суда или Адв. Коморе, вређа тиме дужности звања, чини дакле дисциплинску кривицу. (Пресуда Адв. дисц. већа код Касационог суда у Н. Саду бр. Дисц. 25/38).

Адв. дисц. веће одељење Б Београдског Касационог суда у Новом Саду делимично уважава призив жалиоца, пресуду првостепеног дисциплинског већа у погледу одмеравања казне пренаучује, те оптуженога на основу законских прописа наведених у нападнутој пресуди осуђује на једну повишену новчану казну у износу од 600 динара коју је дужан под претњом извршења да плати у року од 30 дана и која се у случају ненаплативости има претворити у обуставу вршења адвокатуре за време од месец дана.

У осталом делу првостепену пресуду одобрава.

Разлози

Против пресуде Дисц. већа Адвокатске коморе у Новом Саду, којом је пријављени проглашен кривим због дисц. кривице из од. I § 50 и односно из од. II § 50 Закона о адвокатима, поднео је пријављени призив односно жалбу. Жали се да је Дисциплинско веће погрешно установило његову кривицу — пошто је он — жалилац, према жалби, фактично примио решење Адвокатске коморе, којим је именован за бесплатног адвоката у конкретној ствари и по томе поступио, — и зато што је на време удовољио својим обавезама према пензионом фонду.

Ова је жалба неоснована. Јер је Дисц. веће Адвокатске коморе на основу званичног извештаја и свог редовног достављача и шефа канцеларије Адвокатске коморе, — и односно на основу овопредметних списа, као факт утврдило с једне стране то, да је пријављени у више махова одбио да прими доставе Адвокатске коморе, Дисциплинског већа и односно пензионог фонда, специјално да је одбио да прими решење Адвокатске коморе бр. 692/37, којим је именован за бесплатног правозаступника П. С. из С. Б. а с друге стране то да пријављени на позив Дисц. већа није дао изјашњење на пријаву против њега поднету.

И када је Дисциплинско веће Адв. коморе на основу тог и тако утврђеног стања ствари — које је меродавно и за овај суд — установило, да је се пријављени тим својим радњама огрешио у дужности свога звања и њега на том основу прогласио кривим, онда је Дисциплинско веће по закону поступило. По § 1 Зак. о адвокатима, адвокатура је занимање јавног поретка. Њој је циљ да адвокат уопште у примени закона помаже да се донесе правилна и правична одлука. Када дакле адвокат упорно одбија да прими одлуке судске или од своје претпостављене власти, он тим својим поступком вређа дужност свога звања, па је стога пресуду тог већа по том питању кривице ваљало одобрити.

Није основана ни она жалба пријављенога, према којој пријављени није дужан давати изјашњење на позив Дисц. већа, ако то не налази потребним. Јер је адвокат дужан да целим својим држањем чува част и у-

глед свога сталежа (§ 21 Зак. о адв.), а та част и тај сталешки углед и по општем схватању у велико је погођен онда када адвокат одбије да даје изјашњење Дисципли. већу као својој претпостављеној власти.

Основана је, међутим, жалба пријављенога против оног дела првостепене пресуде, који се односи на питање изречене казне и њене висине. Дисциплинско веће Адв. коморе у истини је пропустило да за свако инкриминисано дело посебно утврди заслужену казну, и да на том основу изрекне једну повишену казну — и ако стоји стицај две дисциплинске кривице. Исто тако овај Дисц. суд налази, да је новчана казна од 2.000.— динара, с обзиром на тежину дисциплинске кривице, — високо установљена, па је са тих разлога са делимичном променом првостепене пресуде ваљало установити једну повишену новчану казну од 600 динара, на том основу, што је за сваку инкриминисану кривицу установљена посебна новчана казна у висини од 300 динара. (Прештампано из „Одвјетника“. Год. XIV. бр. 1. стр. 19, 20 и 21).

ИЗ АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ

Седница од 10 јануара 1940 године.

Претседник Влад. Св. Симић саопштава да је гђа Дара удова пок. Добре Петковића послала Добротворном фонду ове Коморе поводом годишњице смрти пок. Добре Петковића као прилог истоме Фонду суму од 100.000.— динара и саопштава да се сутра на дан 12 јануара у 12 сати у Саборној цркви одржава једногодишњи помен пок. Добри и моли чланове Одбора да овоме помену присуствују. Одбор Коморе прима извештај претседника Влад. Св. Симића и изражава своју захвалност гђи Дари уд. пок. Добре на учињеном поклону.

Одобрене су президијелне одлуке о упису у именик адвоката са седриштем канцеларије у Београду Жукића А. Милана, Поливке Др. Владимира и Вајдића Милана.

Одобрени су уписи у именик адв. приправника: Митровићу Србољубу код Дабовског Иноћентија, адв. у Београду са стажом од 18 децембра 1939; Ацемовићу Шерифу код адв. Розенбергера Др. Звонка у Београду са стажом од 22 децембра 1939; Доки Есаду код адв. Стевана Поповића у Београду са стажом од 15 децембра 1939; Стојановићу Благоју код адв. Рајковића Др. Богомира у Београду са стажом од 15 децембра 1939; Јаснићу Милошу код адв. Велимировића Јована у Београду са стажом од 1 јануара 1940, с тим да не плати уписнину; Јовановићу Милану код адв. Вукомановића Миладина у Крагујевцу са стажом од 26 децембра 1939.

Одобрени су прелази Синђелићу Драгомиру од адв. Мојсиловића Милорада код адв. Ранковића Љубомира у Пожаревцу; Митрићевићу Харалампивићу од адв. Петровића Његоша Др. Андије код адв. Радивојевића Ђорђа у Београду.

Избрисани су из именика адв. приправника: Калајидић Василије под 7 IX. 1939, услед ступања у државну службу; Др. Бесарабић Војин под 30 XII. 1939 год., услед служења рока у кадру; Пољети Др. Андрија под 13 XII. 1939, услед служења рока у кадру; Слободан Кујачић под 29 VIII. 1939, по одјави принципала; Др. Рафаило Левић под 4 I. 1940, по одјави принципала; Радовановић Драгољуб, по одјави принципала.

Одобрен је прелаз Манојловићу Љубици од адв. Мојсиловића Милорада код адв. Влајића Миодрага у Крагујевцу.

Поводом жалбе Булатовића Батрића за упис у именик адв. приправника одлучено је да молилац поступи у смислу одлуке одбора од 20 децембра 1939 и поднесе тражена уверења или да донесе формална решења којима држ. тужиштво и окр. суд у Ср. Митровици одбијају да му издаду уверења у питању.

Решено је затим да се Славку Мијатовићу, адв. из Београда на учињеном поклону Комори у 24 укоричене књиге изјави захвалност.

Да се Александар Алексијевић, адв. из Београда одбије од тражења да му се уплаћених 300.— динара за упис Добричића Ђорђа у именик адв. приправника врате, односно урачунају у дуговану чланарину Комори.

WWW.UNILIB.SR

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

По преставци Милана Каприша, служитеља ове Коморе решено је да претседништво Коморе уреди питање његове замене у болести и питање евентуалног ангажовања нове послуге.

Да се изда формално решење да дуговане чланске улоге плате адвокати Миодраг Миловановић из Лазаревца, Андрија Поповић, Миодраг Поповић Л., Станислав Кумануди, Звонимир Пишкулић, Чедомир Никодијевић (Соко Бања), Марко Ђуровић и Стеван Поповић из Београда.

Да се молба Јакова М. Овадија за отпис дугованог чланског улога упути претходно Одбору за чланске улоге на предлог.

Да се извештај Удружења адв. приправника Бр. 1 дат на тражење ове Коморе од 23 новембра и 4 децембра Бр. 2808 и Бр. 2902 упути Одбору за контролу приправничке вежбе на предлог.

Да се по преставци Николе Исаковића и Милана Трифуновића, адвоката из Трстеника, обавесте молиоци, да о свакоме случају постојања дела из § 120 Зак. о адвокатима обавесте Комору, а Комора ће одмах против учиниоца подићи тужбу, а молиоце овлашћивати за заступање по истим тужбама у сваком конкретном случају но са тиме, да од Коморе не траже награду за оваква заступања.

Одобрена је помоћ Јелени Добривојевић 1.000.— и Наталији Јовановић 1.500.— дин. на терет рачуна Добротворног фонда Коморе и Др. Едварду Мајевском из срестава Коморе у 1.000.— динара.

По реферату Др. В. Благојевића а по учињеној преставци Марија Мариновића, адв. из Варварина у вези одлуке Одбора Коморе са VI седнице одлучено је да се препис преставке који буде послат министру правде пошаље и претседнику Апелца. суда у Београду а да се у погледу дела која је чинио стар. жандар. станице упути акт команданту жандармерије у Београду, који има да однесе лично Др. В. Благојевић, као члан Одбора ове Коморе, а да се такође упути и акт министру унутрашњих дела у погледу дела означених у пом. преставци која чине подручне му власти.

Потом је секретар г. Пешић реферисао по тужбама против адвоката и адв. приправника, по којима се сходно Зак. о адвокат. одлуке не објављују.

Седница од 11 јануара 1940 године.

Претседник Владимир Св. Симић отвара седницу у 18.30 часова и моли Одбор, да му у смислу § 81 Пословника Адвокатске Коморе у Београду одобри кредит од 5.000.— динара за исплату секретара Драгомира Ивковића и Луке Пешића као награду за изузетан посао, за који су ови ангажовани у Комори око заступања шефа канцеларије, а за време од 15 децембра 1939 год. па до 15 јануара 1940 године; као и 5.000.— динара за исту потребу а за време од 15 јануара 1940 год. до 15 фебруара 1940 год. ако се укаже потреба за то, без обзира на то ко ће ову дужност у том међувремену обављати, што Одбор једногласно прихвата.

Претседник извештава Одбор, да је данас био у Управи града Београда поводом ухапшених колега, где му је саопштено, да питање ових колега још није дефинитивно решено, што им је претседник саопштио. Претседник даље извештава Одбор да су се ухапшене колеге захвалиле Одбору и колегама, који су се интересовали за њих. Саопштава, да су они одредили преузimateље канцеларија и то Селимир Јевтић Војку Петковић, адв. из Београда, а Рајко Јовановић Љубишу Димитријевића, адв. из Београда.

За овим зам. претседника Милан Живадиновић реферише по питању Бранича. Саопштава, да је одређени одбор израдио статут часописа Бранич, који чита.

За овим претседник отвара дискусију поводом прочитаног статута. Члан Одбора Миодраг Поповић предлаже, да се у статуту дода, да је шеф канцеларије дужан да обавља тамо означене послове али без права на посебну награду.

Члан Одбора Др. Радоје Вукчевић предлаже да се издаје двоброј, јер налази да је мало 2 табака за 1 број.

За овим Одбор једногласно прихвата предложени статут Бранича без икакве измене. Примљени статут гласи:

Статут часописа „Бранич“

1) Бранич је орган Адвокатске Коморе у Београду. Излази једанпут месечно на два табака најмање, у досадашњем формату.

2) Власник и издавач Бранича је Адвокатска Комора у Београду коју претставља њен претседник.

3) Бранич ће у име Адвокатске Коморе уређивати редакциони Одбор од три члана, које бира Одбор Коморе на годину дана, после сваке редовне скупштине.

4) Чланови редакционог одбора обављају свој посао на седници, затим појединачно и као дежурни. На седници се решавају питања предвиђена овим статутима. Појединачно сваки члан прегледа примљени материјал за Бранич, који му, према врсти, долази у надлежност. Дежурни члан обавља све послове предвиђене овим статутима и сазива седнице редакционог одбора. Седница редакционог одбора може се одржати кад су присутна и два њена члана. На првој седници редакционог одбора, коју ће сазвати његов најстарији члан, решиће се који ће од чланова прегледати коју врсту материјала и одређиће се ред дежурства. Сваки члан је дужан да дежура месец дана, рачунајући од првог до последњег дана у месецу.

5) Бранич ће доносити: 1) чланке којима је циљ заштита интереса адвокатског реда и ширење професионалне свести; 2) службена саопштења адвокатских комора, којима Бранич служи као званичан орган; 3) јудикатуру о сталешким питањима (важније одлуке Одбора Коморе и Дисциплинских већа у земљи); 4) актуелне чланке из теорије правних наука; 5) саопштења из судске и управне праксе, и 6) белешке, приказе и т. сл.

6) Бранич излази крајем сваког месеца. Материјал за штампу предаје се Комори најдаље до 10 у месецу. Комора одмах доставља материјал дежурном члану редакционог одбора, који га даље распоређује, према раније утврђеној надлежности, одређеном члану редакционог одбора, или га задржава за себе, у колико је, по врсти материје, он надлежан за преглед. Послати материјал ни један члан не може задржати дуже од пет дана. Материјал који одређени члан редакционог одбора и дежурни члан приме, најхитније се шаље у штампу. Ако ове сагласности нема, материјал се износи пред седницу редакционог одбора. Исто тако на седници ће се решавати и о материјалу који је, по одређеној надлежности, прегледао само дежурни члан редакционог одбора.

7) О чланцима који се имају хонорисати решаваће се безусловно на седницама редакционог одбора. Хонорисања ће се вршити по тарифи коју пропише Одбор Коморе. Рукописи адвоката и адвокатских приправника неће се хонорисати.

8) За финансирање, издавање, администрацију, експедицију и слично, стараће се Одбор Коморе, преко својих секретара и шефа канцеларије. Шеф канцеларије води нарочито бригу о коректури и ревизији. Под његовим надзором, особље Коморе обавља све послове у вези са претплатом и експедицијом. И шеф канцеларије и особље дужни су поступати по свима налозима дежурног члана редакционог одбора.

9) Бранич може бити орган и других Адвокатских Комора у земљи. О условима такве заједнице решаваће Одбор Коморе.

Претседник ставља на дневни ред избор Редакционог одбора од три члана у смислу примљеног статута часописа Бранича.

Приступљено је избору редакционог одбора и у исти су изабрани: заменик претседника Милан Живадиновић, и чланови Одбора Др. Радоје Вукчевић и Др. Видан Благојевић. Члан одбора Миодраг Поповић гласао је против избора Др. Видана Благојевића а место њега гласао је за Љубомира Радовановића, члана Одбора.

За овим је дискутовано о награди лица, која врше коректуре и ревизије Бранича.

За овим је одлучено, да се шефу канцеларије Радомиру Стоиловићу укине месечни хонорар од 800.— дин. за коректуре у Браничу с тим, да ова одлука има важности од 1 фебруара т. г.

Решено је даље, да рад, у смислу примљених статута часописа Бранич, спада у административни рад Коморе тако, да се никакав издатак по овоме не може исплаћивати на терет партије Бранича,

Седница од 24 јануара 1940 године.

Одобен је упис у именик адвоката са седиштем канцеларије у Ло-
зници Благојевићу Др. Тодору, судији у оставци.

Одобен је упис у именик адвоката са седиштем канцеларије у Бео-
граду Бенциону Исаку, адвокатском приправнику.

Решено је да се Марковић Др. Голуб, адвокатски приправник, од-
бије од тражења да се упише у именик адвоката са седиштем канцеларије
у Београду, пошто у смислу § 2 под г) у вези § 5 ст. 1 Закона о адвокатима
није по свршеном правном факултету и положеним испитима провео у
вежби потребно време.

Одобрени су уписи у именик адвокатских приправника: Грабовачком
Милошу на вежби код Радовића Блажа, адв. у Београду са почетком веж-
бе од 15 јануара 1940 год. с тим, да у року од 30 дана поднесе уверење
о држављанству; Раичевићу Блажу на вежби код Ђорђевића Мих. Драгу-
тина, адв. у Београду са почетком вежбе од 13 јануара 1940 год.; Ивано-
вићу Слободану на вежби код Мартиновића Александра, адв. из Београда,
са почетком вежбе од 9 јануара 1940 год.; Војиновићу Драгојину на вежби
код Трифуновића Милана адв. из Трстеника, са почетком вежбе од 10 јану-
ара 1940 год.; Наранчићу Шпири на вежби код Алексијевића Александра,
адв. из Баограда, са почетком вежбе од 28 децембра 1939; Крстићу Сте-
вану на вежби код Дуканца Савка, адв. из Београда, са почетком вежбе
од 18 јануара 1940 год. с тим, да у року од 30 дана поднесе уверење о
држављанству; и Капону Давиду на вежби код Карића Х. Леона адв. из
Београда, са почетком вежбе од 8 јануара 1940 год., с тим, да у року од
30 дана поднесе уверење о држављанству.

Одобен је прелаз адв. приправницима: Кадрагић-Шефер Катарини од
адв. Рада Александра код адв. Маглајића Фадила у Београду, с тим, да
адв. Радо накнадно потврди уредност вежбе;

Мартићу Душану од адв. Дојчиновића Михаила код адв. Дојчиновића
Милисаву у Београду, с тим, да Дојчиновић Михаило потврди уредност
вежбе; и

Димитријевићу Василију од адв. Вајнер Др. Зденка код адв. Савко-
вића Илије у Београду, с тим, да адв. Вајнер потврди уредност вежбе.

Брисан је из именика адв. приправника Филиповић Мирослав под 30
децембра 1939 због ступања у државну службу.

Одобрено је адв. приправнику Брашићу Ранку шестонедељно боло-
вање с тим, да му се исто урачуна у стаж код суда, а поред тога да му
се у овај стаж призна и време од 1 до 5 јануара 1940 год. закључно у
које је дане због болести био ван дужности.

Одобрена су осуства адвокатским приправницима:

Јанићу Тихомиру месец дана због венчања и приватних послова с
тим да му се исто урачуна у стаж код суда;

Крстићу Стевану шест месеци осуства ради усавршавања у иностран-
ству с тим, да по истеку тога рока поднесе Комори доказе да је осуство
заиста употребио у сврху за коју га је и тражио.

Маринковићу Марку један месец ради припремања за испит и то у
времену од 25 јануара до 25 фебруара 1940 год. с тим, да му се исто
урачуна у стаж код суда;

Круљу Врлети шест месеци осуства у иностранству у циљу прикупља-
ња материјала за докторску дисертацију с тим, да по истеку тога рока
поднесе Комори доказе да је осуство употребио у сврху за коју га је
и тражио.

Решено је, да се Милиновићу Бранку, адв. приправнику не призна
у стаж време од 7 јуна па до 20 септембра 1939 год., које је провео у
иностранству, пошто ни пруженим новим податцима није доказао, да је
одобрено осуство према одлуци Одбора Коморе од 7 јуна 1939 год. упо-
требио у сврху за коју је исто и тражио.

Одобрено је адвокатима: Ивечи Михаилу из Крагујевца, Дем-
ченку Алексију из Раче и Димитријевићу Добривоју из Пожаревца да дуж-
не чланске улоге плате у смислу поднетих предлога с тим, да уз одговара-
јуће рате плате и редован текући улог.

Заменик председника Милан Живадиновић саопштава да је при Апе-
лационом суду у Београду образована комисија за доношење предлога

Уредбе о изменама и допунама Уводног закона за закон о парничном поступку од 26 јула 1934 год. и Закона о ванпарничном поступку од 24 јула 1934 године; да је Министар правде преко Апелационог суда тражио да Адвокатска Комора у Београду хитно одреди једног адвоката за члана ове комисије и да је он, на позив претседника Коморе Влад. Симића, већ узео учешћа у раду ове комисије. — Заменик претседника, затим, излаже укратко да се новом Уредбом жели да убрза поступак око расправе заоставштине, затим да се по могућству што већи број заоставштине на подручју Касационог суда у Београду, које се сада расправљају по старом поступку (Неспорним правилима), пребаци на нови Ванпарнични поступак и да се питање наплате наследне таксе регулише тако, да се у будуће плаћа у две рате и то једна у току поступка, а друга по дефинитивној расправи заоставштине.

Одбор Коморе прима овај извештај знању.

Члан Одбора Сима Алкалај реферирше поводом Правилника о изменама и допунама Правилника о непосредним порезима Бр. 1007/928, који је објављен у Сл. новинама од 3 јануара 1940 год. по коме треба умолити Господина Министра финансија преставком, коју чита, да изволи објаснити, да се Правилником не установљава нова обавеза вођења књига и за занимања која нису обухваћена прописом закона, већ да се Правилник односи само на оне обвезнике, који су по самој Уредби односно по чл. 53а Закона дужни да воде књиге. Одбор једногласно прима реферат Сима Алкалаја с тим да члан Одбора Др. Радоје Вукчевић допуни представку за господина Министра у том смислу, да се јаче нагласи постојање професионалне тајне, као и кривична санкција за издавање исте тајне.

Распоред рада по судовима у Београду за 1940 годину

I.

РАСПОРЕД РАДА

у Касационом суду за текућу годину.

Прво Кривично веће: коме председава претседник г. Јанковић, а судије су: г. г. Светомир Вукајловић, Лазар Радовановић, Миодраг Зарић (једно место празно), решаваће све кривичне предмете са територије Београдског Апелационог суда изузев оних, који су раније били у коме другом већу и све штампарске кривице са целокупне територије Касационог суда.

Друго Кривично веће: председава судија г. Живојин Васиљевић а судије су: г. г. Данило Данић, Миљутин Пеливановић, Стеван Јовановић и Јован Урошевић. Решаваће све кривичне предмете са територије Скопског апелационог суда, изузев оних, који су раније били у ком другом већу. Оно ће решавати све грађанске предмете из надлежности Главне контроле као и оне, који су у вези са самоуправним подраживањима а по захтевима и жалбама комесара Главне контроле. Тако исто и све предмете, који се односе на радничка осигурања државних саобраћајних радника. Затим предмете земљорадничких, набављачких и кредитних задруга, предмете експропријације и ратне штете са целокупне територије Касационог суда. Најзад, оно ће решавати грађанске предмете спорне и друге врсте по старом грађанском поступку, који по распореду припадају првом грађанском већу.

Прво Грађанско веће: председава судија г. Божидар Прокић, судије г. г. Војислав Пајић, Душан Живановић, Аврам Русо, Светомир Лазаревић, Решаваће све грађанске предмете, спорне и друге врсте по новом парничном поступку са територије Београдског апелационог суда односно предмете Окружног суда за град Београд, Окружног суда за округ београдски и Трговачког суда у Београду. Продужиће решавање грађанских предмета по старом поступку, који су се затекли нерешени у истом већу, као и оних, који су раније били на раду у овом већу, на понова дођу на рад.

Друго Грађанско веће: председава судија г. Димитрије Милошевић, судије су г. г. Драгомир Милошевић, Борђе Дреновац, Атанасије Трифуновић и Јован Страњковић. Решаваће све грађанске предмете по старом и новом грађанском поступку са територије Скопског апелационог суда и

окружних судова: у Ваљеву, Крагујевцу, Ужицу, Чачку и Краљеву са територије Апелационог суда у Београду. Тако исто решаваће и све друге грађанске предмете по старом поступку, који су раније били на раду у истом већу, па понова доћу на рад.

Треће Грађанско веће: председава судија г. Светолик Милутиновић а судије су: г. г. Никола Димитријевић, Риста Михаиловић, Танасије Марковић и Коста Марковић. Решаваће све грађанске предмете по старом и новом поступку са територије Апелационог суда у Београду и то само окружних судова: у Смедереву, Пожаревцу, Великом Градишту, Неготину, Зајечару, Књажевцу, Нишу, Прокупљу, Алексинцу, Ђуприји, Јагодини, Крушевцу, Шапцу и Лозници.

За председника подручне комисије за оцењивање чиновника Касационог суда у смислу чл. 34 Закона о чиновницима, одређен је судија г. Божидар Прокић а за чланове: судије г. г. Димитрије Милошевић и Живојин Васиљевић.

За чланове Пуне седнице Касационог суда изабрани су судије г. г. Божидар Прокић и Димитрије Милошевић, а за њихове заменике судије г. г. Светолик Милутиновић и Војислав Паљић. За чланове Редовне опште седнице: судије г. г. Живојин Васиљевић и Светолик Милутиновић а за заменике: судије г. г. Војислав Паљић и Драгомир Милојевић.

У персонално веће изабрани су судије г. г. Димитрије Милошевић, Живојин Васиљевић, Светолик Милутиновић, Војислав Паљић, Светомир Вукајловић, Лазар Радовановић. Заменици: судије г. г. Др. Данило Данић и Драгомир Милојевић.

За чланове Адвокатско-дисциплинског већа изабрани су судије: г. г. Светомир Вукајловић, Лазар Радовановић, Др. Данило Данић, Милутин Пеливановић, Миодраг Зарић, Стеван Јовановић и Јован Урошевић.

За члана „Већа за решавање сукоба о надлежности“ изабран је судија г. Аланасије Трифуновић а њему за заменика судија г. Стеван Јовановић.

Пријем публике у архиви: г. г. адвокати од 10, а остала лица од 11 до 13 часова, изузимајући лица која долазе из унутрашњости.

II.

РАСПОРЕД РАДА

у Београдском Апелационом суду за 1940 год.

Прво грађанско одељење: председник г. Милош Јовичић, судије г. г. Бранко Јевремовић, Павић Обреновић, Драгутин Кнежевић, Др. Чедомир Марјановић и Стојан Југовић. (У отсуности г. Милоша Јовичића замењује г. Бранко Јевремовић).

Ово веће разматраће све предмете по старом Грађанском поступку, који су већ били на решавању пред њим и то са територије Окружног суда за округ београдски, за град Београд, смедеревског, ваљевског, лозничког, ужичког, шабачког, краљевачког, чачанског, крагујевачког. Оно ће исто тако решавати по призивима и рекурсивима изјављеним по предметима који су судили поменути судови, као и по свима новим предметима по новом Грађанском поступку.

Друго грађанско одељење: председник г. Владислав Вујовић, судије г. г. Милан Божић, Михаило Златановић, Тихомир Јовановић, Душан Јанковић и Никола Ракић. (У отсуности г. Владислава Вујовића замењује г. Милан Божић).

Ово веће радиће по предметима по старом Грађанском поступку, по којима је већ решавало, као и по предметима са територије окружних судова: Београдског трговачког суда, јагодинског, ђупријског, пожаревачког, велико-градиштанског, неготинског, зајечарског, књажевачког, алексиначког, нишког, прокупачког и крушевачког. Оно ће решавати исто тако по свима предметима по новом Грађанском поступку по којима је већ радило.

Треће грађанско одељење: председник г. Драгутин Масловарић, судије г. г. Милан Сретеновић, Александар Маринковић, Драгослав Бабић, Будимир Плакаловић.

Ово веће радиће по свима новим предметима по старом Грађанском поступку, по Закону о шумама, по стечајевима, принудним поравнањима

www.ivanestecaja, масама, обезбеђењима, ванпарничном поступку, земљишно-књижним предметима и депозитима.

Кривично веће: претседник г. Јован Миловановић, судије г. г. Љубомир Петровић, Бранислав Јанковић, Миливоје Јовановић и Душан Цветковић.

Ово веће расматраће и доносиће одлуке по свима кривичним предметима.

I Суд. одељење

Судска управа. Све послове судске управе поред потписатога и судије г. Петра Аранђеловића, који се поред редовне службе додељује судској управи, вршиће секретар суда г-ца Љубица Недељковић, суд. приправник Радослав Глигоријевић и канц. припр. Веселин Стефановић.

РАД ПО КРИВИЧНИМ ПРЕДМЕТИМА

II Суд. одељење

Прво кривично веће

Састав: претседник већа Миодраг Филиповић, чланови: Милутин Мрваљевић, Драшко Стојковић и Драгослав Ђорђевић.

Веће од петорице, поред именованих г.г. судија, сачињаваће и судије Светислав Вуловић и Др. Тихомир Васиљевић.

У случају спречености претседника суда, који је и члан Државног суда за заштиту државе или и иначе, замениће га као председника већа судија Милутин Мрваљевић.

На случај спречености кога од чланова већа замењиваће их судија Светислав Вуловић.

Надлежност: сва суђења по Кривичном закону и Закону о штампи у колико спадају у надлежност кривичног већа. Судиће по предметима окривљеника чија су почетна слова презимена: А, Б, В, Г, Д, Ђ, Е, Ж, З, И, Ј, К, Л, Т и Ф; доносиће све одлуке по истакнутим питањима по Закону о штампи и Крив. закону; решаваће и доносиће одлуке по истрагама и истражним затворима, и судити по свима предметима по којима је изузето друго кривично веће и по којима је до сада већ радило ово веће. Доносиће одлуке у смислу § 10 к. п. о преузимању поступка. Радиће администрацију свих својих предмета и решаваће све што се односи на одлагање казне, по захтевима за поновно суђење и све остале ствари по захтевима, питањима, сем кривичних призива.

III суд. одељење

Друго кривично веће:

У састав овога већа улазе: г.г. Душан Банић, као претседник већа, Војислав Ђорђевић као заменик прет. већа и као судија члан већа Др. Тихомир Васиљевић.

Веће од петорице, поред именованих г.г. судија сачињаваће и г.г. судије Драшко Стојковић и Радмило Урошевић.

Надлежност: Сва суђења по кривичном закону и по Закону о штампи и специјалним законима, судиће по предметима окривљеника чија почетна слова презимена почињу са словима: М, Н, Њ, О, П, Р, С, Ђ, У, Х, Ц, Ч, Џ и Ш. Расматраће и доносиће одлуке по свим кривичним предметима Среског суда за град Београд по којима је уложен призив или жалба. Расматраће и доносиће одлуке и судити по свима предметима по којима је изузето прво кривично веће. Издаваће уверења по свима кривичним предметима који долазе у надлежност првог и другог кривичног већа, и доносиће одлуке по свима кривичним предметима по којима је већ надлежно по закону, а траже се подаци, извештаји, повраћај ствари и исправке казних листова.

IV суд. одељење

Први судија појединач биће г. Божидар Олорелица (замењиваће га г. Бранислав Ђукић) а судије и доносиће све потребне одлуке по кривичним предметима, за које је по Кривичном закону и осталим специјалним законима надлежан судија појединач. Судиће по свима предметима

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

окупили су окривљеника чија презимена имају почетно слово А, Б, В, Г, Д, Ђ, Е, Ж, З, Ј, К, Л, Љ, Т и Ф. Тако исто радиће и све остале послове које му дневним распоредом претседник суда буде доделио, а доносиће и одлуке о захтевима о повраћају ствари и администрираће по свима предметима који спадају у делокруг његовог рада.

V судско одељење

Други судија појединац за кривичне ствари биће судија г. Бранислав Дукић (заменјиваће га Б. Огорелица), судиће и доносити све потребне одлуке по кривичним предметима за које је по крив. закону и осталим специјалним законима надлежан судија појединац, а судиће по свима предметима окривљеника чија су почетна слова презимена М, Н, Њ, О, П, Р, С, Џ, Ђ, У, Ц и Ш.

VI судско одељење

Судија за млађе малолетнике биће г. Михаило Захарић (заменик Др. Тихомир Васиљевић) радиће по предметима кривица млађих малолетника у см. §§ 433 и 434 кп. затим извиђаје и остале радње, као и све потребне одлуке по овим предметима.

ОДЕЛЕЊА ИСТРАЖНИХ СУДИЈА

VII судско одељење

Истражни судија Војислав Цветковић (заменик Драгољуб Аврамовић) радиће на извиђајима по свим предметима из 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937 и 1938 године а тако исто радиће и по свим предметима правне помоћи (Кро уписника). Делиће притворе који дођу током 1940 године са осталима и то по предметима окривљеника чија презимена почињу са Ј, К, Л, Љ и М.

VIII судско одељење

Истражни судија Драгољуб Аврамовић (заменик г. В. Цветковић) радиће на извиђајима и истрагама по свим предметима отпочетим у 1940 год. и то по предметима окривљеника који се воде на презимена са почетним словима А, Б, В, Г, Д, Ђ, Е, Ж, З, И, Ј, К, Л, Љ, Т и Ф. Судија г. Аврамовић биће и надзорник затвора и у том својству вршиће све послове у погледу затвора у смислу Уредбе о пословном реду за кривичне судове. Радиће и по свима притворима окривљеника чија презимена почињу са словима А, Б, В, Г, Д, Ђ, Е, Ж, З и И.

IX судско одељење

Истражни судија Пуниша Вешовић (заменик Миленко Стојковић) радиће на извиђајима и истрагама по свим предметима отпочетим у 1939 год. као и по притворима — предметима окривљених из 1940 год. са поч. словима презимена С, Т, Ђ, Ј, Ф, Ц, Ч, Џ и Ш.

X судско одељење

Истражни судија Миленко Стојковић (заменик Пуниша Вешовић) радиће по свима извиђајима и истрагама на предметима отпочетим у 1940 год. и то по предметима окривљеника који се воде по презимену са почетним словима М, Н, Њ, О, П, Р, О, Ђ, У, Х, Ц, Ч и Ш. Радиће и по свима притворима примљеним током 1940 год. који се воде на презимена окривљеника са почетним словима Н, Њ, О, П, Р, а тако исто радиће и по свим штампарским кривицама.

XI суд. одељење чини кривична писарница

РАД ПО ГРАЂАНСКИМ ПРЕДМЕТИМА

XII судско одељење

Прво грађанско веће

Прво грађанско веће сачињавају судије Спасоје Нешковић као претседник већа, Милутин Ђосић и Петар Аранђеловић, као чланови већа. У

случају спречености кога од судија већа замењиваће их судија Радмило Урошевић.

Надлежност: Ово веће расправља све спорове по грађанском поступку који се воде на презимена туженика са почетним словима М, Њ и П; све спорове по ванпарничном поступку; све земљишнокрњижне предмете и рударске спорове; 1/5 спорова по старом грађ. поступку; сву администрацију по предметима који спадају у надлежност овог већа, у коју спадају уверења по свим предметима.

XIII судско одељење

Друго грађанско веће сачињавају судије Чедомир Стефановић као претседник већа, Дамњан Трифуновић и Милосав Смиљанић као чланови већа (заменик судија Светислав Вуловић).

Надлежност: Ово веће расправља све спорове по грађанском поступку који се воде на презимена са почетним словима А, В и Д; расматраће предмете по жалбама на јавне продаје и доносити одлуке по њима. Овде спадају и жалбе на јавне продаје по новом закону о извршењу и обезбеђењу; 1/5 спорова по старом грађ. поступку; сву администрацију по предметима који спадају у надлежност овог већа и издаваће сва уверења по грађанским предметима.

XIV судско одељење

Треће грађанско веће сачињавају судије: Томаш Пуљевић као претседник већа, Родољуб Конић и Михаило Захарић као чланови већа (заменик Миодраг Вељковић).

Надлежност: Ово веће расправља све спорове по грађанском поступку који се воде на презимена са почетним словима Г, Ђ, Е, Ж, З, И, К, Л, Љ; расправља тражења правне помоћи уопште за које је надлежно веће; расматра одлуке Среског суда за град Београд по изјављеним правним лековима донете по новом закону о извршењу и обезбеђењу; 1/5 по старом поступку; и доносиће одлуке, радиће по жалбама, све што се тиче експропријације и доносити решења по § 466 гсп. као и радити на јавним продајама по новом поступку.

XV судско одељење

Четврто грађанско веће сачињаваће судије: Ђурђе Маринковић, као претседник већа, Влада Александровић, Милорад Стојимировић и Димитрије Христић. Димитрије Христић замењиваће Ђурђа Маринковића, који је истражни судија Суда за заштиту државе (заменик Родољуб Конић).

Надлежност: Ово веће расправљаће све спорове по грађ. поступку који се воде на презимена са почетним словима Р, С, Т, Ч, Ф, Х, Ц, Ћ, Њ и Ш; решаваће и доносити одлуке, у колико је веће надлежно, по свима депозитима, стечајевима и поравнањима ван стечаја; радиће 1/5 спорова по старом грађ. поступку; радиће сву администрацију по свима предметима у којима је надлежно веће а у коју администрацију спада и издавање уверења по тим предметима, и по свима предметима који се односе на пуштање у извршење одлука (пресуда и решења) страних судова. Претседник овог одељења г. Маринковић, поред своје редовне дужности, биће још и претседник Обраничког суда при овоме суду а према решењу Мин. правде бр. 27398 од 28 априла 1937 год.

XVI судско одељење

Пето грађанско веће сачињавају судије: Милорад Спасић као претседник већа, Јовица Мијушковић и Миодраг Вељковић као чланови већа (заменик Пуниша Вешовић).

Надлежност: Ово веће расправљаће све спорове по грађанском поступку који се воде по презимену оптуженика са почетним словима Б, Ј, Н, О и С, као и позивне предмете Среског суда за град Београд по означеним словима; радиће 1/5 предмета по старом гр. поступку. Радиће специјалне предмете и спорове Грађевинског техничког предузећа Хуго А. Куи против Задруге државних службеника за подизање станова као и администрацију по њима.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Свих пет грађанских одељења расправљаће све грађанске ствари као позивна већа, по пресудама Среског суда за град Београд, а по напред побројаним и означеним словима за деобу свих предмета.

XVII судско одељење

Први судија појединац за грађанске ствари биће Угљеша Марјановић (заменик Милан Илић), који ће радити по предметима грађанских спорова чија је вредност од 12.000—30.000.— дин. Поред тога овај судија расправља спорове означене у §§ 21 и 22 грпп., без обзира на вредност спора; издаје платне налоге без обзира на вредност спора и расправља по приговорима на платне налоге по споровима у вредности 12.000—30.000 дин. Доноси одлуке о издавању сиромашног права по својим предметима.

Предмети за које је надлежан овај судија воде се на презимена оптуженика са почетним словима: А, В, Д, Ж, И, М, Н, Њ, О, П, Ф, Х и Ч.

Поред побројаних послова, доносиће одлуке по закону о ванпарничном зоступку, за које је надлежан као судија појединац.

XVIII судско одељење

Други судија појединац за грађанске ствари биће Милан Илић (зам. Угљеша Марјановић), који ће радити по споровима чија је вредност од 12.000—30.000.— дин. Поред тога, решаваће спорове означене у §§ 91 и 92 грпп. без обзира на вредност спора; издаје платне налоге без обзира на вредност спора и расправљаће по приговорима на платне налоге у споровима у вредности од 12.000—30.000.— Доноси одлуке о издавању сиромашног права по својим предметима.

Предмети за које је надлежан овај судија воде се са почетним словима презимена туженика: Б, Г, Ђ, Е, З, Ј, К, Л, Љ, Р, С, Т, Ћ, У, Ц, Џ и Ш.

XIX судско одељење

Стечај, депозит и поравнање ван стечаја. — У овом одељењу радиће судија Светислав Вуловић (заменик Радмило Урошевић), који ће расправљати и одлучивати по свим депозитима, стечајевима и поравнањима ван стечаја, као и издавати све врсте уверења по свима овим предметима.

XX судско одељење

Судија појединац за извршења биће Радмило Урошевић (зам. Светислав Вуловић) и радиће све послове о издавању дозволе за извршење за које је надлежан Окружни суд. Тако исто биће и члан већа које буде доносило одлуке по правним лековима, пријављеним противу одлуке Среског суда за град Београд, које су доношене по новом закону о извр. и обезбеђењу.

XXI судско одељење

Судије појединци за инвалидске ствари биће: Петар Аранђеловић, Родољуб Конић, Угљеша Марјановић, Милорад Стојимировић, Дамњан Трифуновић, Светислав Вуловић, Милутин Ђосић, Драшко Стојковић, Михаило Захарић, Бранислав Ђукић, Пуниша Вешовић и Милан Илић, — који ће решавати по свима инвалидским предметима у смислу Уредбе о ратним инвалидима

IV.

СРЕСКИ СУД ЗА ГРАД БЕОГРАД

СУДСКА ОДЕЛЕЊА

I Одељење (кривично)

Кривични предмети и замошнице по овим предметима чине прво одељење, које носи ознаку I. Управитељ одељења је судија Недељко Недељковић.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

У овом одељењу ће радити шест судија а подела предмета се врши по крајњој цифри предмета.

У I одељење долазе предмети са крајњом цифром 1 и 0 а исте ће радити судија Др. Василије Зиндовић, који је у исто време и судија за млађе малолетнике.

У II од. долазе предмети са крајњим цифрама 2 и 3, које ће радити судија Др. Ханс Бауер.

У III од. долазе предмети са крајњом цифром 4 и 5, које ће радити судија Др. Михаило Молеровић.

У IV од. долазе предмети са крајњим цифрама 6 и 9, које ће радити судија Др. Лазар Анђелковић.

У V од. долазе предмети са крајњим цифрама 7 и 8, које ће радити судија Миодраг Бошковић.

У VI од. долазе сви предмети по специјалним законима (Закон о сузб. скоупоће, о вину, о заштити ауторског права, о патентима и др.) а исте ће радити судија Недељко Недељковић, који ће поред ових послова ликвидирати постепено и старе забране.

II одељење (ГРАЂАНСКО)

Грађанско одељење чине сви грађански предмети у које улазе и откази порабних уговора и менични платни налози, и замолнице страних судова по овим предметима. Управитељ овог одељења биће судија Благоје Димитријевић.

У овоме одељењу ће радити осам судија, а подела предмета се врши по крајњој цифри предмета.

Предмете са крајњим цифрама 1 и 2 радиће судија Петар Вучковић;

" " " " 3 и 4 " " Никола Иветић;

" " " " 5 и 6 " " Јакша Радовић;

" " " " 7 и 8 " " Б. Димитријевић;

" " " " 9 и 0 " " Ђ. Глигоријевић.

Тужбе на пресуде Изабраног суда, поравнање, излучне тужбе, обезбеђења доказа, тужбе због раскида уговора и платне налоге — радиће судија Правдољуб Бојанић.

Предмете који се расправљају по порабном поступку радиће судија Радомир Станковић.

Све предмете по меничним платним налозима радиће судија Божидар Маринковић.

III одељење (ОСТАВИНСКО)

Оставински предмети и замолнице по овим предметима чине III од. и носе ознаку III. У овоме ће одељењу радити шест судија, а подела предмета се врши по почетном слову презимена оставиоцевог. Управитељ овог одељења је судија Душан Живковић.

Предмете са почетним словима А, Б, В, Г, Д, З и Х радиће судија Љубомир Јончић.

Предмете са поч. словима Ђ, Ж, К, И, Ј, Е и Ч — судија Момчило Величковић.

Предмете са поч. словима Л, Љ, Н, и О — судија Душан Живковић

" " " " П, Р и Т — судија Мирко Павловић.

" " " " С, Ђ, У, Ф, Ц, Џ и Ш судија Петар

Младеновић.

" " " " М — радиће судија Момчило Самуровић.

IV одељење (СТАРАТЕЉСТВО)

Предмете чисто старатељске и замолнице по овим предметима, који носе ознаку, IV, радиће судија Др. Љубомир Бајаловић.

V одељење (ОДУЗИМАЊЕ СВОЈЕВЛАСТИ)

Предмете одузимања својевласти, који носе ознаку V, радиће судија Миодраг Чолаковић.

VI одељење (ИЗВРШЕЊА)

Предмети по Закону о извршењу и обезбеђењу и замолнице ове врсте чине ово одељење, које носи ознаку VI, а ове послове ће радити три судије. Подела посла врши се по почетном слову презимена извршеновог.

Предмете са поч. словима А, З, М, Н, Х, С, У—радиће судија Бр. Ивковић
 ” ” ” ” Б, Г, Ж, К, Љ, Р, О, Ф, Е, Ц и Ј
 ” ” ” ” — радиће судија Др. Петар Николић, и
 В, Д, Л, П, Ц, Ч, Ш, Ђ, И, Њ, Т и Ћ
 — радиће судија Драгољуб Дукић.

VII одељење (ЗЕМЉИШНО-КЊИЖНО)

У ову групу долазе сви земљишнокњижни предмети, које ће радити старешина суда Живадин Б. Томић.

V

ОКРУЖНИ СУД ЗА ОКРУГ БЕОГРАДСКИ

I судско одељење

Претседник већа: Јанко Јовановић, прет. суда; чланови: Ђура Остојић, Душан Мишић и Звонимир Савковић (заменици: за прет. већа Ђура Остојић, за чланове: Павле Бошковић, Александар Младеновић и Љубомир Јанковић).

Надлежност: Ово одељење ради по призивима и рекурсима уложеним на одлуку Среских судова у грађ. правним стварима; по рекурсима уложеним на одлуке среских судова у оставинским, старатељским, земљишнокњижним и осталим ванпарничним стварима, и по призивима и жалбама на решења Среских судова по кривичним стварима.

II судско одељење

Састав: Благоје Стојановић, прет. в., чланови: Милан Павловић, Светислав Солдатовић, Душан Мишић, Љубомир Јанковић; (заменици: Павле Стефановић, П. Бошковић, Драгиша Васић, Звонимир Савковић, Велибор Белотрепић).

Надлежност: Суди по предметима злочина старијих малолетника и пунолетних лица, за које закон предвиђа смртну казну или казну вечитог лишења слободе.

III судско одељење

Претседник: П. Стефановић, чланови: Павле Бошковић и Велибор Белотрепић (заменици: претседника већа П. Бошковић, чланова: Звонимир Савковић и Драгутин Протић).

Надлежност: решава и суди у првом степену у свим парничним и ванпарничним стварима у колико ове спадају у његову надлежност; по жалбама на пресуде Избраних судова и на решења полициских власти у см. § 466 гр. с. п.; по жалбама (тужбама) на јавне продаје по старом поступку; по предметима депозита, стечаја и принудног поравнања ван стечаја; по предметима протоколације фирме и предметима задруга; по осталим грађанским стварима за чије је решење надлежно веће а које нису овим распоредом стављене у надлежност других одељења.

IV судско одељење

Прет.: Милан Павловић; чланови: Светислав Солдатовић и Љуб. Јанковић (заменици: Солдатовић, Мишић и Белотрепић).

Надлежност: решава и суди у првом степену по предметима злочина старијих малолетника и пунолетних лица, за које није надлежно друго веће; по жалбама уложеним на одлуке извиђајних и истражних судија.

V судско одељење

Претсед.: Јовановић Јанко; чланови: Ђ. Остојић и Д. Весић; (заменици: П. Стефановић, Д. Мишић и Белотрепић).

Надлежност: решава по противвразложима општинских судова (§ 20 гсп.); прегледа извештаје Среских судова о раду у припремном поступку; решава по предметима изузећа судија; о накнади штете по Зак. о злонамерној палевини; по предметима таксених кривица.

VI судско одељење

Прет.: Благоје Стојановић; чл.: Свет. Солдатовић, Љуб. Јанковић, П. Бошковић и Д. Протић.

Надлежност: решава по захтевима за поновљење кривичног поступка и повраћај права изгубљених кривичном пресудом; о одгађању извршења казне и одлагању наплате изречених казни и трошкова кривич. поступка; о сукобима (§ 108 кп.), о обуставама поступка (§§ 53 и 96 к. п.); захтевима за екстрадицију и јемство.

VII судско одељење

Судија појединац: Василије Петровић (заменик: Звонимир Савковић). Решава и суди по предметима преступа старијих малолетника и пунолетних лица, који спадају у надлежност судије појединца.

VIII судско одељење

Суд. појединац: Драгиша Весић; (заменик: Љуб. Јанковић). Решава и суди у грађанским парничним и ванпарничним стварима, које спадају у надлежност судије појединца; по предлозима за дозволу извршења; по предлозима за издавање платних налога у мандатном, меничном и чековном поступку; поступа по молбама судова и других власти у грађ. правним стварима.

IX судско одељење

Судија за млађе малолетнике: Василије Петровић; (зам. Зв. Савковић). Извиђа и суди по предметима злочина млађих малолетника.

X судско одељење

Истражни судија: Александар Младеновић (зам. Драг. Протић), обавља све послове извиђајног — истражног судије, који припадају под надлежност овога суда а односе се на предмете из 1940 год.; поступа по молбама судова и других власти у кривичним стварима.

XI судско одељење

Истраж. судија: Драг. Протић (зам. А. Младеновић), обавља све послове извиђајног судије који се односе на предмете до краја 1939 год., издаје уверења прив. лицима да нису под истрагом нити осуђивана.

XII судско одељење

Управитељ одељења: Павле Бошковић, чланови: А. Младеновић, В. Петровић, Д. Весић, Љ. Јанковић, Д. Мишић.

Надлежност: У овом одељењу раде судије као појединци по предметима по новој Уредби о ратним инвалидима и осталим ратним жртвама.

XIII судско одељење

Стечајни и депозитни судија је г. Белотрепић а његов заменик Павле Бошковић.

СРЕСКИ СУД ЗА СРЕЗ ВРАЧАРСКИ

I судско одељење

У првом суд. одељењу обављаће се ови послови: све ствари судске управе; земљишно-књижни послови и све ствари у вези са интабулационим књигама; послови по Уредби о ликв. земљорад. дугова.

II судско одељење

У овом одељењу обављаће се: све грађанске парнице било по старом било по новом суд. поступку; ствари мандатног, меничног и чековног поступка, спорови који проистичу из порабних уговора и сви предмети по закону о извршењу и обезбеђењу.

III судско одељење

У трећем суд. одељењу обављаће се: сви кривични предмети за које је надлежан Срески суд по Закону о кривичном поступку или по одредбама посебних закона.

IV судско одељење

У овом одељењу радиће се: све ствари старатељства (пупиларне) и ванпарничне ствари (неспорне) по Закону о старатељству и по правилима о неоспорним делима; све ствари по закону о ванпарничном поступку, затим спорови вођени код општинских власти, разматраће пресуда изабраних судова по деобама задругара и таксене кривице; овде ће се вршити потврде и примати поравнања. Најзад, овде ће се примати усмене тужбе у одређеном судском дану.

Распоред судија

1) Александар Пеливановић, старешина суда, обављаће све послове из првог суд. одељења, изузев послова по Уредби о ликвидацији земљ. дугова. Радиће, затим, све ствари старатељства и ванпарничне ствари.

2) Витомир Пиварски, радиће на свима стварима из другог суд. од. и то на предметима који се воде по почетном слову породичног имена туженика од слова „Л“ до „Ш“ закључно с тим да ће по свима извршним предметима из ранијих година окончати поступак. Сем тога примаће поравнања и усмене тужбе, а радиће и све послове по Уредби о ликвидацији земљорадничких дугова.

3) Милан Глишић, судија, радиће све ствари из другог суд. одељења и то по предметима који се води по почетном слову породичног имена туженика од „А“ до „Л“ закључно. Затим, спорове вођене код општинских власти; разматраће пресуде изабраних судова по деобама задругара; радиће све таксене кривице и сва оверавања по записнику Ов.

4) Зоран Домановић, судија, радиће све ствари из трећег судског одељења.

5) Драгиша Поповић, судија, налази се на раду у Претседништву владе, те није обухваћен распоредом.

ПРИКАЗИ

Др. Ненад Гризогоно:

- Правна заштита жига, узорака и модела,
- Пренос права жига без преноса предузећа.

Наше законодавство о индустријској својини новијег је датума. Зато је код нас литература о тим питањима сувише оскудна. Сам проблем у индустријски развијеним земљама заузима истакнуто место. Тако и мора бити кад често један патент или жиг претстављају далеко већу вредност, од највећег поседа, рудника или зграде.

Две своје расправе публиковане у часопису „Привредна утакмица“, Гризогоно је пренео у две мале брошуре. У првој расправи са пуним правом обара се на узани домен установе нашег жига према прописима из §§ 40 и 56 Зак. о заштити индустријске својине. У другој расправи, у вези § 61 нашег закона убедљиво излаже потребу да се судбина жига као самосталног правног добра, одвоји од судбине самог предузећа, које га је регистровало.

Према првој тези жиг не би требао бити везан за једну одређену врсту робе, већ би се могао распрострајети на све предмете, који жиг носе као своју ознаку. А ово гледиште свакако више одговара привредним интересима сваке државе, која је у прогресу, од скућеног гледишта нашег закона. Затим општост жига значи и за интересне појединих артикала већу гаранцију од садашњег стања, које омогућава прикривену нелојалну утакмицу и подметање сваке врсте.

Према другој тези повезаност жига и предузећа није потребна, нити је опортун пропис из § 61 нашег закона. Жиг као такав постаје вредност, самостално правно добро, које се може наћи и искоришћавати, не у рукама првобитног, већ сваког власника до кога дође на законити начин. На тај начин жиг би ишао од предузећа до предузећа, ослобођен сталне претње истог власника, што би у привредну циркулацију унело извесан еластичитет. А привреду, и њене пратиоце ван сваке сумње треба што више ослобађати од окова. Код питања жига тим пре, што је лакше пренети одомаћен жиг, него предузеће за чије је име везан.

Ова два питања, расправљена кратко и јасно, могу покренути и остале наше правнике да законском подручју патената, жигова, узорака и модела посвете већу пажњу.

Др. Вук.

САДРЖАЈ ПРАВНИХ ЧАСОПИСА

Архив за правне и друштвене науке, орган Београдског правног факултета. Уредник **Др. Ђорђе Тасић**. Садржај бр. 6, књига XXXIX, за децембар 1939 год. Чланци: Б. Миркин-Гецевић: Парламентарна владавина и Уставотворна скупштина, Др. Иво Политео: Слободна правна сарадња, Др. Јован С. Ловчевић: Порез на ратне добити, Др. Никола С. Стјепановић: Промена начела двостепености у Управном поступку у вези са управно-судским, Др. Радоје Вукчевић: Позивна тајна и њено издавање, Др. Драгољуб Аранђеловић: Интересантни случајеви из француске јуриспруденције, Светозар Ацић: Административни судови су везани тужбом у административним споровима. — Административна хроника. — Судска хроника. — Оцене и прикази. — Итд.

Садржај бр. 1, књ. XL, за јануар 1940. Чланци: Др. х. к. Слободан Јовановић: Политичка социологија, Др. Бранислав Недељковић: Породица и наследство, Др. Тихомир Васиљевић: Питање организације, надлежности и поступка судова за малолетнике у позитивном законодавству, Раде Вл. Радовић: Демократско природно право у политичкој и правној филозофији Боже Грујовића, Др. Мијо Мирковић: Сузбијање скупоће и контрола цена, Др. Никола С. Стјепановић: Може ли се водити успешно административни спор и због повреде само формалних прописа. — Судска хроника. — Књижевни преглед. — Оцене и прикази. — Итд.

Наш саобраћај, месечни часопис за жељезнички, поморски и речни саобраћај. Одговорни уредник **Јован М. Јовановић**. Садржај бр. 1, год. II, за јануар 1940 год. Др. Мијо Мирковић: Два питања реорганизације управе државних железница, Др. Михајло Вуковић: Унификација речног права, Јосип Бриски: Спремање подмлатка на нашим железницама, Ј. М. Јовановић: Рђаво извршење Закона о државном рачуноводству, инж. хем. Бранко Јовичић: Екипе и стручна иницијатива у пасивној одбрани, Н. Шубин: Развитак жељезничке мреже у Турској, Теодор Крик: Нови закон о немачким државним железницама. — Из праксе — за праксу. — Итд.

Садржај бр. 2, год. II, за фебруар 1940 год. Инж. Никола Бешлић: Наше железнице и жељезничари, Др. Михаило Вуковић: Уговор о реморкажи, инж. Емил Крик: Немачки закон о укрштању железница са друмовима (цестама) и наши прописи о томе, Јосип Бриски: Спремање подмлатка на нашим железницама, инж. Дим. Димитријевић: Проблем вуче у тунелима, инж. Мирко Биро: Ревизија премијског система, Марио Широла: Трансбалканска железница Валона—Солун—Цариград. — Из праксе — за праксу. — Итд.

Одвјетник, орган Адвокатске коморе у Загребу. Уредник **Др. Иво Полите**. Садржај бр. 1, год. XIV, за јануар 1940 год.: Абитуренти и одвјетништво, Др. С. Перлберг: О одвјетничкој награди, Пореска реформа и одвјетништво, Окружнице нијесу закон, Др. Р. Ленац: Кома припада право на утјерање пари, трошка, Заштита дужника, Несретним случајем, Како се некој могло одвјетовати, Записник скупштине Мир. фонда. — Итд.

Полиција, часопис за политичко-управну, полициско-судску и самоуправну праксу. Уредник **Васа Лазаревић**. Садржај бр. 10—11, год. XXVI, за новембар—децембар 1939 год.: Чланци и расправе: Васа Лазаревић: Својим читаоцима и сарадницима, Др. Брест: Како се брани Трећи Рајх од злочинаца и асоцијалних елемената, Др. Драг. Зудениг: Поступак са странцима, Н. И. Недељковић: Убиство из користољубља или разбојништво са убиством, Душан П. Мишић: Нешто о паушалу из § 314 а к. п., Вит-А. Недељковић: Наплата трошкова извршења казне лишења слободе, Ник. И. Бачић: Негативан утицај страже на успех у служби органа јавне безбедности, А. Петровски: Улога и појава сигурносних органа у јавности, Аугусто Дофине: Један сат у Синг-Сингу, Р. Гавриловић: Кад се комунисти расправљају међу собом. — Пракса. — Итд.

Правосуђе, часопис за судску праксу и законодавство. Уредник **Стојан Јовановић**. Власници и издавачи: **Др. Иво Матијевић** и **Стојан Јовановић**. Садржај бр. 11—12, год. VIII, за новембар—децембар 1939 год.: Др. Иво Милић: О стварној легитимацији, именовану претходника и повезаним питањима, Др. Борислав Т. Благојевић: Изједначање мушке и жанске деце у погледу нужног наследног дела, Мирослав Бритвић: Уређење међа, Др. Мориц Јархи: Да ли је § 195 Рударског закона за Б. и Х. још на снази, Милош Б. Зоњић: Пресуда због изостанка, Др. Анте Шумановић: Посебна и различита надлежност судова код утуживања адвокатских трошковника (§ 32 З. а.), Владислав Рајс: Породична задруга према прописима Уредбе о л. з. д., Варман Дујић Хуго: Пленидба припадности приватних намештеника по И. п., Драгољуб Маринковић: Да ли је клевета учињена према официру као супругу од стране војног лица клевета само супруге или уједно и клевета части дотичног официра, Милић Кастратовић: О кодификацији од. I § 397 Кривичног законика, Јевто М. Поповић: О Тбр. 21 и 29 Закона о судским таксима. — Итд.

Садржај бр. 1, год. IX, за јануар 1940 год.: Русомир Јанковић: Борба за правду, Војислав Б. Лукић: Нема места извршењу ради обезбеђења по § 323 тач. 1 Извршног поступка на основу судског решења задржаног од извршења, Младен Грубиша: Однос главног мешања према првобитној парници, Михаило П. Вуковић: Легализација земљишнокрњижних исправа, Миодраг Ст. Миловановић: Сувојина у споровима због сметања поседа, Новак: Разумевање од. I § 397 К. з., Бранко Јерић: Убиство из § 167 од. 1 К. з. — Итд.

Словенски правник, гласило друштва „Правника“ у Љубљани. Уредник **Др. Рудолф Сајовиц**. Садржај бр. 1—2, год. IV, за јануар и фебруар 1940 год.: Др. Рудолф Сајовиц: Привилегији денарни заводов ин извршба на непокретности, Др. Август Мунда: Преповед реформације ин пејус з видика судне праксе, Др. Иван Грашић: Нови трговински закон ин јавни нотарји. — Итд.

ПРЕГЛЕД ЗАКОНОДАВСТВА

Бр. 1—I од 1 јануара 1940 год.: 1) Уредба о изменама и допунама Уредбе о скупном порезу на пословни промет бр. 16100/31 од 14 марта 1931 године са свима њеним доцијим изменама и допунама.

Бр. 3—II од 3 јануара 1940 год.: 93) Уредба о допуни Уредбе о образовању пословних резерви и резервних фондова код осигуравајућих предузећа, установа социјалног осигурања, новчаних завода и задружних организација, као и о делимичном улагању ових резерви и резервних фондова у државне хартије од вредности. — 93) Правилник о изменама

и допунама Правилника о непосредним порезима Број 107.928. — 105) Правилник за извршење Уредбе о отпису заостатака крајем 1937 односно 1939 год. на порезима, таксама и казнама за пореске и таксене кривице М. С. Бр. 1667 од 22-ХП-39, Бр. 3, 3-1-1940.

Бр. 9—III од 12 јануара 1940 год.: 121) Уредба о преношењу готовине Фонда финансијске страже у Фонд за сузбијање кријумчарења. — 121) Измене и допуне Правилника материјалне и рачунске службе у студентском дому Краља Александра I од 8 октобра 1936 године. — 122) Упуство о исплати награде хонорарних службеника и надничара на војну вежбу. — 122) Облик жига за оверавање струјомера при бановинској станици за испитивање струјомера у Загребу. — 122) Исправка у уредби о изменама и допунама закона о непосредним порезима. — 122) Међународна конвенција о превозу робе железницом (М. К. Р.) и међународна конвенција о превозу путника и пртљага железницом (М. К. П.).

Бр. 13—IV од 17 јануара 1940 год.: 133) Уредба о изменама и допунама Закона о организацији Финансијске контроле из 1925, уредбе о примању у службу, распореду звања, новчаним припадностима, снабдевању оделом, женидби, употреби оружја, и дисциплинској одговорности службеника финансијске контроле Број 76660/III од 10 септембра 1932 са њиховим каснијим изменама и допунама и § 76 Закона о чиновницима из 1931 године. — 134) Уредба о ослобођењу Генералне дирекције државних железница од плаћања царине и осталих дажбина. — 134) Уредба о изменама и допунама Закона о привременом ослобођењу од јавних дажбина поморских и речних бродарских предузећа и бродоградилшта од 31 маја 1929. — 135) Измена § 26 Уредбе о организацији министарства саобраћаја и саобраћајне службе. — 135) Правилник за извршење и примену Уредбе Министарског савета од 24 августа 1939 године М. с. бр. 951 о контроли производње, увоза и продаје заштитних средстава противу бојних отрова као и специјалних средстава за спречавање и гашење пожара. — 138) Правилник за увођење у живот Уредбе о ограничењу слободног излаза из земље државних и приватних вагонцистерни. — 139) Правилник о примању бесплатних ученица и начину плаћања за издржавање ученица у школама за домаћице. — 140) Правила о полагању државног стручног испита чиновничких приправника у ресору Министарства просвете. — 147) Измене и допуне о Правилнику број 65285/III од 2 септембра 1930 о употреби, одржавању и амортизацији путничких аутомобила при оделењу пореза Министарства финансија и Финансијским дирекцијама. — 147) Укидање легализовања уверења о пореклу робе из Пољске. — 147) Промена назива царинског одељка „Мала Чука“. — 147) Оснивање пореског одељка у Тивту. — 147) Исправке у Правилнику о изменама и допунама Правилника о непосредним порезима бр. 107.000/928, и у Правилнику за извршење Уредбе о отпису заостатака крајем 1937 односно 1939, на порезима, таксама и казнама за пореске и таксене кривице М. с. бр. 1667 од 22 децембра 1939. — 148) Исправка у Уредби о отпису дуговања задружних установа бившем држав. резервном фонду основаном Законом о обезбеђењу усева од 31 јуна 1923 год. а укинумом Законом о унапређењу пољопривреде од 6 септембра 1929 године.

Бр. 15—V од 20 јануара 1940 год.: 149) Правилник о оспособљењу за стројаре и ложаче речних бродова. — 155) Правилник о оспособљењу за управљача моторним чамцем речне пловидбе.

Бр. 20—VI од 26 јануара 1940 год.: 157) Указ о отварању Потпуне мешовите реалне гимназије у Земуну. — 157) Уредба о допуни „Закона о продужењу важности, измјенама и допунама одредаба досадашњих финансијских закона, односећи се на самоуправна тијела“ од 31 октобра 1929 године. — 157) Уредба о допуни Уредбе о броју и врсти оделења у државним болницама бр. 7115 од 3 јула 1930 године. — 158) Уредба, којом се мења Уредба од 24 новембра 1939 о измени и допуни Закона о ванредном кредиту за организацију извоза земаљских производа од 15 априла 1930 године. — 158) Правилник о дисциплинским одредбама у школи за телесно васпитање. — 159) Правилник о оцењивању службеника државних саобраћајних установа. — 161) Правилник о полагању стручних испита за чиновнике средњих припомоћних заклада. — 162) Измене и допуне Правилника о пословном реду управе Народног санитетског фонда С. бр. 17676 од 8 јуна 1939 године. — 163) Органи јавних болница могу се ослободити

од чување службене тајне приликом издавања преписа историје боловања Средишњем уреду за осигурање радника. — 163) Објашњење о откупнини личног рада службеника. — 164) Исправка у Уредби о ликвидацији спора Кнеза од Турн-Таксиса. — 163) Исправка Уредбе о допуни Уредбе о образовању пословних резерви фондова код осигуравајућих предузећа, установа социјалног осигурања, новчаних завода и задружних организација, као и о делимичном улагању ових резерви и резервних фондова у државне хартије од вредности. — 163) Исправка у Тарифи пореза на пословни промет.

Бр. 27—VII од 5 фебруара 1940 год.: 165) Указ о промени имена Општине рогачичке — града и Општине рогачичке — околна. — 165) Указ о премештању седишта Општине нојичке из Новог Мартинца у село Нојичко. — 165) Уредба о допуни Уредбе са законском снагом о издавању управне општине Кањске Среза бијелопољског из подручја Среског суда у Пријеполу и припајању подручју Среског суда у Бијелом пољу од 16 децембра 1939. — 166) Правилник о измени и допуни Правилника о пензионском фонду уговорних службеника Државне фабрике шећера на Чукарици. — 166) Правилник о процењивању угинулих и убијених животиња и уништених предмета према одредбама чл. 98 Закона о сузбијању и угушивању сточних зараза. — 167) Царињење робе из бр. 171 и 177 Увозне царинске тарифе при приспећу у гвозденим бурадима. — 168) Измене о накнади трошкова за службена путовања у иностранство. — 168) Измена Правилника о државним стручним испитима чиновника Поштанске штедионице и њених филијала. — 168) Измена Правилника о саставу, пословању и кругу рада надзорног већа Поштанске штедионице у Београду. — 168) Ранг разних школа и течајева. — 172) Повишење таксе за пакете преко 20 до 25 кгр. — 172) Промена пакетних такса за иностранство. — 172) Укидање браника. — 172) Премештање прелаза са пруге Бос. Нови—Бихаћ. — 172) Отварање телефон. саобраћаја Пашићево—Атина.

Бр. 30—VIII од 8 фебруара 1940 год.: 173) Уредба о раду и пословању друштва Црвеног крста у рату. — 176) Правила о полагању допунског испита ученика грађанских школа са завршним испитом, који желе да се упишу у I разред трговачке академије, дворазредне трговачке школе, женске стручне учитељске школе, поморско-трговачке академије и Средње техничке школе. — 177) Допуна у Правилнику за обрачун наплате државне трошарине на електричну струју у државним, бановинским и општинским електричним централама. — 177) Упуство о исплати награде хононарних службеника и надничара на војну вежбу. — 178) Наредба о измени Таблица опасности, прописаних Наредбом Министра социјалне политике и народног здравља од 8 априла 1938, о установљењу Таблица опасности. — 178) Међународни сајмови у Београду, Загребу и Љубљани имају се сматрати као званично признате изложбе. — 178) Образовање нове Катастарске управе у Илоку Бановине Хрватске. — 179) Преглед државних расхода и прихода за месец децембар и за период април—децембар 1939 године по буџету за 1939/40 годину. — 188) Образовање нове Катастарске управе у Петровцу на Млави. — 188) Нове телефонске релације са иностранством.

НОВЕ КЊИГЕ

Др. Иво Матијевић и Др. Фердо Чулиновић: Коментар Закона о извршењу и обезбеђењу, 29 свеска (8 свеска четврте књиге). Београд, 1939, стр. 1887—1966. Издање штампарије „Светлост“. (Латиницом). — 30 свеска (9 свеска четврте књиге). Београд, 1940, стр. 1967—2034. Издање штампарије „Светлост“. (Латиницом).

Ivan Trandafilovitch: L'Expansion économique allemande vers le sud-est européen, Paris, 1939, p. 152, (докторска теза).

Извоз стоке и задругарство, Београд, 1940, стр. 102, издање Главног задружног савеза.

ПАЖЊА АДВОКАТИМА

Одбор Коморе на својој седници од 11 јануара 1940 године прописао је нов Статут за „Б р а н и ч“. У овоме Статуту предвиђен је начин уређивања нашег часописа, а у исто време регулисано је и питање хонорисања сарадника, који не припадају реду адвоката и адвокатских приправника. Целокупна реорганизација имала је, у лгавном, за циљ да се у нашем часопису у будуће третирају претежно сталешка питања и проблеми који су у вези са нашим професионалним радом и да се осигура финансирање „Б р а н и ч а“ у границама суме одобрене буџетом. У вези са овим последњим разлогом, одлучено је, у исто време, да „Б р а н и ч“ може излазити и у мањем обиму, т. ј. на два табака, и да се привремено обустави пријем прилога за које би се имао да плати хонорар. Услед овога ПОЈАВЉУЈЕ СЕ ПОТРЕБА ДА АДВОКАТИ И АДВОКАТСКИ ПРИПРАВНИЦИ У БУДУЋЕ АКТИВНИЈЕ УЧЕСТВУЈУ У ИЗДАВАЊУ „Б Р А Н И Ч А“, ДОСТАВЉАЊЕМ СВОЈИХ ЧЛАНАКА КАО И САОПШТЕЊА КОНАЧНО РЕШЕНИХ СЛУЧАЈЕВА ИЗ СУДСКЕ ПРАКСЕ.

ПОЗИВАЈУЋИ АДВОКАТЕ И АДВОКАТСКЕ ПРИПРАВНИКЕ НА САРАДЊУ У „Б Р А Н И Ч У“, РЕДАКЦИОНИ ОДБОР ИХ МОЛИ ДА СЕ НЕИЗОСТАВНО ОДАЗОВУ ОВОМЕ ПОЗИВУ.

Статут „Б р а н и ч а“ оштампан је на стр. 23 овога броја.

РЕДАКЦИОНИ ОДБОР „Б Р А Н И Ч А“